

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

I/2010

Zpráva o činnosti ČEPES za rok 2009

Co nám přinesla ESOTERIKA 2010

Základní principy jógy a jógových praktik

Konektom a životospráva

Pomocníci v imunitě

Metoda aktivní činnosti při proutkaření

Zámek Lemberk a pozitivní zóny

Spiritualita a senzibilita

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Zpráva o činnosti ČEPES za rok 2009

1

Název dílčí typové pozice - biopraktik

2

Co nám přinesla ESOTERIKA 2010

3

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Základní principy jógy a jógových praktik – Ing. Hana Eassey

4

Konektom – MUDr. Jan Doležal

8

Životospráva – MUDr. Jan Doležal

8

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Šťáva ze syrové mrkve – Eva Jersaková

9

Návrat ke zdraví pomocí odkyselení – Eva Jersaková

10

Jak se zbavit usazenin – Eva Jersaková

11

První pomoc – prom. biol. Izabela Klimová

12

Pomocníci v imunitě – prom. biol. Izabela Klimová

14

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Metoda aktivní činnosti při proutkaření – Konrád Brotz

17

Zámek Lemberk a pozitivní zóny – Konrád Brotz

19

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ, ZAJÍMAVOSTI – MISCELLANEUS

Minulost lékařství a léčitelství v Českých zemích? – J. J. J. Miška

22

Spiritualita a senzibilita – Ing. Vlastimil Bažant

25

Zpráva o činnosti ČEPES za rok 2009

Chceme seznámit čtenáře s výsledky činnosti ČEPES za rok 2009. Valná hromada konaná 6.3.2010 po vyhodnocení jednotlivých činností potvrdila, že většina uložených úkolů minulou valnou hromadou, byla splněna.

Zařazení profese „biopraktik“ do Národní soustavy povolání patřilo mezi základní úkoly. Po zpracování všech připomínek vedoucího Sektorové rady služeb PhDr. V. Zatloukala, CSc. byly všechny dílčí typové pozice předány Sektorové radě ke schválení. Toto se uskutečnilo 5.3.2009 a schvalování se zúčastnil i předseda ČEPES Ing. V. Bažant, který považoval účast na jednání za nutnou, aby mohl odpovídat na případné dotazy. Do té doby ČEPES předkládala k projednání návrh dílčí typové pozice „biopraktik“ již několikrát. Výsledky těchto jednání a hlavně důvody neschválení našich návrhů nebyly vedení ČEPES známy. Při projednávání přednesl úvodní slovo předseda Sektorové rady PhDr. V. Zatloukal, CSc. a doplnění uskutečnil Ing. V. Bažant. V usnesení byl vznesen požadavek vedoucím tohoto jednání - viceprezidentem HK ČR RNDr. Zdeňkem Somrem na doplnění informací o celkovém počtu „biopraktiků“ na trhu práce a organizací zabývajících se touto činností.

Chceme připomenout to, že od roku 2005 do dnešních dnů došlo v přístupu vedení ČEPES k profesi „biopraktik“ k podstatným změnám. Vyjadřovalo to i heslo na vstupním panelu prostor valné hromady se základní myšlenkou: „Biopraktik“

již vychází z poznatků let 2008 až 2009. Upozorňujeme zájemce o podnikání v oboru, že oborovou příručku najdou na webových stránkách ČEPES na stránce „Podnikání v oboru“.

Při naší snaze o právní zabezpečení profese se opíráme o pomoc odboru vzdělávání HK ČR a zákona 179 o dalším vzdělávání. V rámci HK ČR se též zúčastňujeme připomínkování zákonů, které mohou ovlivnit činnost našich členů.

Dále považujeme za podstatné zmínit se o činnostech v oblasti zájmové i badatelské. Do této oblasti spadá hodnocení přednášek, seminářů, kurzů, experiment ohýbání lžic a bádání v oboru psychoenergetika.

Nejprve k psychokinetickému experimentu. Návrh na opakování experimentu podal Ing. L. Šír, CSc. a byl valnou hromadou potvrzen. Vedení ČEPES předpokládalo, že provedení tohoto experimentu má větší smysl, než pouze experiment opakovat a někoho přesvědčovat, že psychokinetické jevy existují. Protože experiment nebyl přínosný ani k rozvoji oboru psychoenergetika, ani k obecnému prospěchu, vedení se o uskutečnění přestalo zajímat.

Čtenáři zpravodaje vědí, že již v roce 2008 jsme se začali zajímat o rozvoj české psychoenergetiky a podílu PEL a prof. F. Kahudy a dalších jeho vědeckých spolupracovníků na tomto díle. Proč tomu tak je. Uvědomili jsme si, že prof. Kahuda začal spojovat existenci zvláštních jevů s procesem myšlení a že se

neléčí, „biopraktik“ pomáhá harmonizovat energetický systém klienta.

V roce 2005 jsme žádali MŠMT o akreditaci pro program a organizaci na rekvalifikaci profese „bioenergoterapeut“ jako léčitele (který léčí). V současné době bychom byli rádi, kdyby si „biopraktici“ uvědomili, že poskytují osobní (psychoenergetické) služby, kterými pomáhají klientům obnovit jejich vlastní fyzické a psychické síly.

Na základě jednání 5.3.2009 jsme jako hospodářské sdružení požádali HK ČR o udělení akreditace pro profese „biopraktik“, „proutkař“ a „diagnostik geoanomálií a antropoanomalí“. Na základě žádosti nám byla udělena akreditace pro obor psychoenergetika s odůvodněním, že zatím žádná z profesí není v Národní soustavě povolání.

Koncem roku 2009 došlo k přepracování oborové příručky „Poskytování služeb pro osobní hygienu a služeb souvisejících s péčí o vzhled osob“. Její první verze vznikla v roce 2005 a byla poplatná našim názorům v té době. Verze 3, platná od 1.1.2010

pokusil objasnit podstatu. Posuzoval myšlení jako fyzik a předložil svou hypotézu (známou jako mentionová teorie) vědcům k posouzení. Samozřejmě, od doby vzniku hypotézy uplynulo mnoho let a řada myšlenek je pravděpodobně překonána nebo vyvrácena. Pravděpodobně však existují i ty, které mají i v současnosti platnost. Naší snahou je, aby tyto nezapadly a aby, až se najde další fyzik, zabývající se problematikou myšlení, mohl na ně navázat. Zda se nám tento úkol podaří, to si netroufáme odhadnout, přesto úsilí o jeho uskutečnění nepovažujeme za zbytečné.

K uskutečněným kurzům. V roce 2009 se uskutečnily dva základní proukařské kurzy „Setkání zájemců o práci s virguli, kyvadlem a ostatními telestetickými pomůckami“. První se uskutečnil na jaře a druhý na podzim. Kurzy se uskutečnily v Praze. Na tyto základní kurzy měly navazovat kurzy pro praktické ověřování schopností v Praze ve Stromovce. Pro tyto kurzy byly vybrány příslušné lokality s vhodnými objekty. Je třeba si uvědomit, že takovéto kurzy jsou určeny pro prohlubo-

vání a ověřování praktických schopností. Jedná se o víkendové kurzy pro malý počet účastníků. Bohužel v roce 2009 jsme si je prakticky nemohli ověřit a ani absolventi základních kurzů se o svých schopnostech nemohli přesvědčit.

Zhodnocení odborné a osvětové činnosti ČEPES. Do toho spadá účast na veletrhu ESOTERIKA 2009, využití zpravodaje Psychoenergetika, Internetu a účast na různých esoterických festivalech.

Za nejdůležitější propagační akci ČEPES považujeme účast na esoterickém veletrhu Esoterika 2009. Podobně jako v roce 2008 jsme měli na veletrhu společný stánek s členem ČEPES panem F. Ernestem, majitelem regeneračního centra Harmonie. Na stánku se prodávaly publikace a telestezické pomůcky, nabízely hormonizační a regenerační služby a pan F. Ernest předváděl diagnostické přístroje, které používá při své práci v regeneračním centru Harmonie.

Cíle - zůstat v povědomí veřejnosti bylo podle našeho názoru dosaženo.

K rozvoji oboru využívá ČEPES jak webových stránek, tak zpravodaje Psychoenergetika. Čtenáři i uživatelé webových stránek mohou nejlépe posoudit, jak se nám záměr podařil. Oba prostředky slouží nejen k informacím o činnosti společnosti, ale poskytují informace důležité pro podnikání nebo o samotné podstatě oboru Psychoenergetika. Odezva především na webových stránkách je pozitivní.

K propagaci společnosti přispívá řada našich členů účastí na různých esoterických festivalech v Čechách a na Moravě. Vystupují jako členové ČEPES a propagují ji na veřejnosti, která projevuje zájem o léčitelství i psychoenergetiku.

Na závěr zveřejňujeme plán činnosti na rok 2010.

Psychoenergetika:

Základními činnostmi pro rok 2010 budou:

- jednání s politickými a hospodářskými orgány s cílem zařadit dílčí typové pozice - biopraktik, proutkař a diagnostik geonómálií a antropoanómálií do Národní soustavy povolání
- vypracování kvalifikačních a hodnotících standardů a učební osnovy odborného kurzu pro profesi biopraktik
- vytvoření pracovní skupiny pro přípravu kvalifikačních a hodnotících standardů pro profesce proutkař a diagnostik geonómálií a antropoanómálií
- úzká spolupráce s Hospodářskou komorou ČR pro legislativní zabezpečení předchozích bodů
- zachování péče biopraktika pro veřejnost v prostorech ČSVTS Praha 1., Novotného lávka 5
- spolupráce s organizacemi obdobného charakteru a zaměření v ČR i v zahraničí

Zájmová a badatelská činnost:

- Tyto činnosti budou zaměřeny na:
- pořádání přednášek a seminářů dle potřeb regionů nebo spolupracujících organizací
- vytváření pracovních skupin pro řešení praktických problémů synergetiků a ostatních oborů sdružených v ČEPES
- organizování kurzů a setkání zaměřených na další vzdělávání a výměnu zkušeností
- spolupráci se zahraničními organizacemi z oboru (Polská Federace telestétů a bioenergoterapeutů, Mezinárodní společenství léčitelů - IVH) - tuto spolupráci pak zejména zaměřit na prosazování povolání biopraktiků v rámci EU
- spolupráci s českými organizacemi v oboru

Odborná, osvětová a publicistická činnost:

Bude spočívat:

- v zapojení do příprav veletrhu ESOTERIKA 2010 podle požadavků organizátora, možností ČEPES a vážných zájemců a jeho využití pro propagaci oboru
- ve využití webových stránek ČEPES k informovanosti členů a veřejnosti o oboru a podmínkách podnikání v něm
- ve vytváření klubů v rámci ČEPES a pomoc při realizaci jejich činnosti
- v zahájení odborných kurzů pro biopraktiky
- ve výměně zkušeností se zahraničními organizacemi
- ve vydání dvou čísel zpravodaje Psychoenergetika

Organizační záležitosti:

1. Členské příspěvky:

Základní příspěvek se zpravodajem činí 500,- Kč, bez zpravodaje 350,- Kč, studenti do 26 let 200,- Kč (bez zpravodaje).

2. Styk členů s vedením ČEPES:

Základní informace je možno získat v kanceláři č. 235, budova B, 2. patro, Praha 1, Novotného lávka 5, na telefonním čísle 221 082 252 nebo faxem 221 082 289. K předávání zpráv možno využít e-mail bazant.cepes@seznam.cz nebo cepes@cepes.cz. Za základní zdroj informací považujeme webové stránky www.cepes.cz.

Vedení ČEPES

Název dílčí typové pozice - biopraktik

Alternativní název

Rekreolog, bioenergetik (anglický název), psychotronicy (polský název), bioenergoterapeuta (polský název), bio-masazysta (polský název), radiesteta (polský název).

Identifikace

Kvalifikační úroveň:	Úplné střední vzdělání s maturitou
Zařazeno do povolání:	Synergetik
Příbuzné typové pozice:	Animátor, muzikoterapeut, arteterapeut, proutkař, diagnostik geonómálií a antropoanómálií
Obor činnosti:	Osobní, provozní služby

Charakteristika

Biopraktik je kvalifikovaný pracovník, který využitím přístrojů, nových poznatků vědy a odbornými schopnostmi zjišťuje disharmonii (biologické odchylky) lidského organismu a napomáhá k její odstranění. Tím přispívá k celkové harmonizaci biologických funkcí člověka a lepšímu rozvoji jeho tělesných a psychických sil. Tuto základní činnost doplňuje radami z oblasti životního stylu životosprávy, vlivu zemského podloží a prostředí, ve kterém klient žije.

Pracovní činnosti

- Projednávání požadavků klienta, stanovení postupů k jejich splnění a dojednání ceny za úkon.
- Zjištění disharmonie (biologických odchylek) lidského organismu přístroji nebo odbornými schopnostmi a vlastnostmi biopraktika.
- Harmonizování osobnosti odstraňováním fyzické nebo psychické únavy či biologických odchylek přístroji a odbornými schopnostmi.
- Posílení fyzické a psychické síly a zlepšení regeneračních schopností organismu klienta.
- Zjištění vlivu zemského podloží nebo pracovního prostředí na organismus klienta.
- Zjištění vlivu antropogenního zatížení prostředí na organismus klienta.
- Poskytování rad k úpravě životního stylu, způsobu života a problematice fyzické a duševní zátěže.
- Poskytování rad k úpravě stravovacího režimu.
- Navrhování vhodných forem využití pohybové aktivity k dosažení fyzické i psychické rovnováhy.
- Vedení provozní evidence a účetnictví.

Odborné dovednosti

úroveň: 2 – nutné; 1 – výhodné

název odborné dovednosti	úroveň	kval. stupeň
Vedení provozní dokumentace	2	1
Vedení účetní evidence	1	1
Odborné využívání přístrojů ke zjišťování biologických odchylek na lidském organismu	2	3
Využívání odborných schopností a vlastností ke zjištění a odstranění biologických odchylek lidského organismu	2	3
Poradenství z dalších oblastí, které ovlivňují život člověka (prostředí, změna stravovacích návyků, změna životního stylu a způsobu života)	1	1
Uvolňování napětí, zatuhlosti kloubů, zlepšení hybnosti	2	2
Zmírňování bolestí klienta	2	2
Posílení regenerační schopnosti organismu klienta	2	2
Odstraňování všech druhů únavy včetně stavu vyhoření	2	2
Harmonizování psychického stavu nezpůsobeného psychickým onemocněním	2	2

Odborné znalosti

úroveň: 2 – nutné; 1 – výhodné

název odborné znalosti	úroveň	kval. stupeň
Bezpečnost práce	2	1
Základy zdravotní péče	2	1
Homeopatie a tradiční postupy	1	1
Biofarmacie	1	1
Etika a spiritualita	2	1
Výuka odborných disciplín (cvičení)	2	2
Psychologie práce (rekreologie)	1	1
Geofyzika - základy	1	1
Geologie – základy	1	1
Zásady racionální výživy	1	1
Postupy při evidenci účetních a pokladních operací	1	1

CO NÁM PŘINESLA ESOTERIKA 2010

Letošní účast ČEPES na ESOTERICE 2010, šestá v pořadí, lišila se od všech předchozích zdánlivě v maličkostech, podle vedení ČEPES podstatně. Tradičně se ČEPES zúčastnila na veletrhu jako v minulých letech ve spolupráci s regeneračním centrem Harmonie z Bystřice pod Hostýnem.

Hlavním cílem naší účasti je prezentace společnosti na veřejnosti. Přitom právě na tomto úseku dochází k trvalým změnám. Při prvních účastech bylo hlavním cílem seznámit veřejnost s tím, co se odehrálo v oboru psychoenergetika v období let 1980 – 1995, tj. hodnotil se podíl Psychoenergetické laboratoře (PEL) při VŠCHT Praha v základním i aplikovaném výzkumu. Tím byla veřejnost seznamována s možnostmi praktického využití schopností senzibilů v mnoha oborech lidské činnosti a ČEPES se prezentovala jako pokračovatelka PEL. V následujících letech jsme se snažili o vyzdvížení některých výjimečných osobností, např. jakou byl pan Bedřich Kočí.

Hodnotíme-li konkrétní reakci návštěvníků, nutno konstatovat, že na prvních ročnících byla spontánnější a nabídka služeb byla pestřejší. Zdá se, že následující roky ukázaly, které služby jsou nadále žádány a naopak, které jsou pomíjeny.

V letošním roce jsme kromě standardní nabídky odborné i duchovní literatury a různých telestezických pomůcek nabídli možnost posouzení účinků pulzní magnetoterapie, jako vhodného prostředku pro harmonizování energetického systému klienta. Vzhledem k prostředí, které je na veletrhu, omezili jsme služby na problémy kosterního systému, kloubů a svalů s použitím základních programů proti bolestem a zánětům. Kromě příznivého ohlasu samotných účastníků, kteří si ověřovali na svém těle působení pulzní magnetoterapie, bylo pro nás velice důležité přístrojové ověření

účinků. Využili jsme přístrojového vybavení regeneračního centra Harmonie, konkrétně diagnostického a terapeutického přístroje Oberon. Do přístrojového ověření jsme se mohli opírat pouze o osobní zkušenosti a prožitky klientů využívajících pulzní magnetoterapii. Na veletrhu jsme nabídli její využití dlouhodobému klientovi regeneračního centra Harmonie, o němž jsou vedeny dlouhodobé záznamy. Po skončení základních programů P1 a P2 se prokázalo na přístroji Oberon, že došlo k energetickému harmonizování klienta. Toto je pro nás velice důležitý poznatek.

V neděli, poslední den veletrhu jsme předvedli veřejnosti Crookesův radiometr. Jedná se o přístroj, ve kterém se působením světla roztáčí 4 lopatky, jejichž jedna strana je světlá a druhá tmavá. Na tomto přístroji před 150 léty dokumentoval nositel Nobelovy ceny, anglický fyzik sir Wiliam Crookes, existenci psychické síly pokusem, při kterém známé médium Douglas Home zastavoval myšlenkou roztočený přístroj. Před 35 roky používal tohoto přístroje profesor František Kahuda pro prokázání mentální energie. Tehdy mnoho spolupracovníků Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha zastavovalo roztočený přístroj, největších úspěchů dosahoval Ing. arch. K. J. Kořínek.

My jsme návštěvníkům ESOTERIKA 2010 umožnili pokusit se roztočený přístroj zastavit. Zajímalo nás, kolika lidem se to podaří. Můžeme konstatovat, že z více jak 15 pokusů se to podařilo úplně pouze dvakrát. Částečně se to podařilo vícekrát – došlo ke zpomalení rychlosti točení. Ale ve dvou případech naopak došlo ke zrychlenému točení.

Na veletrhu jsme zaznamenali trvalý zájem o telestezické pomůcky, především o kyvadla. Také prodej literatury byl zaměřen převážně k osvojení si schopností úspěšně s nimi pracovat. Neúspěchem v podstatě skončil prodej literatury s duchovní téma-

tikou a nejvíce nás mrzí, že nebyl zájem ani o poslední díl Pavlových rozprav pana B. Kočího. Z toho můžeme vyvodit celkový závěr, že se nám nepodařilo jméno Bedřicha Kočího dostat do povědomí veřejnosti, především zabývající se duchovní problematikou.

Účast ČEPES na Esoterice 2010 považujeme za úspěšnou a doufáme, že za rok se na příštím veletrhu opět uvidíme.

vedení ČEPES

ZÁKLADNÍ PRINCIPY JÓGY A JÓGOVÝCH PRAKTIK¹

Jógačarja Dr.Mukund V.Bhole²

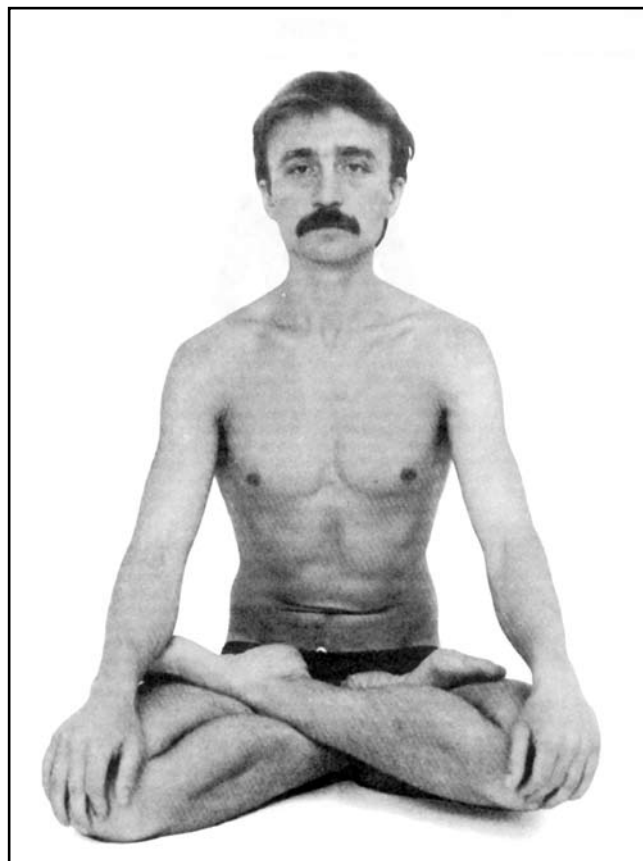
(Článek je výňatkem z materiálu publikovaného
Světovou zdravotnickou organizací určeného pro
lékařskou profesi)
překlad Hana Eassey

ÚVOD:

- Předmětem JÓGY je hlavně nezprostředkované, přímé prožitkové poznání a pochopení “UNIVERZÁLNÍHO VĚDOMÍ”³ (Vyššího JÁ) a povahy a organizace individualizovaných, diferencovaných (rozdílných) a ztotožněných stavů “lidského vědomí”⁴ (nižšího já). Toto přímé poznání přichází bez přímého volního zapojení smyslových a motorických schopností.⁵ Joga se považuje za tak starou jako lidstvo samo.
- Mějte, prosím, na paměti, že naši předkové žili v úzkém kontaktu s Přírodou a že podstupovali stejný existenční zápas jako ostatní stvoření rostlinné či živočišné říše.
- Získávali objektivní i subjektivní poznání o vnějším světě prostřednictvím smyslových orgánů, zatímco poznání o vlastní osobě a stavu vědomí získávali pomocí vnitřních pocitů a vjemů.⁶
- Tito lidé vyjadřovali svoje vnitřní prožitkové poznatky, pocity a myšlenky prostřednictvím zvuků, jazyka a gest. Pro jejich okolí

to představovalo audio-vizuální poznání.⁷ V určité době bylo toto prožitkové poznání uspořádáno a kodifikováno a stalo se Védou (Vědění). Pro nezkušené lidi bylo poté zřetelně tak, aby i oni mohli nahlédnout do organizace lidského vědomí.⁸

- Různí lidé se různě pokoušeli uchopit a popsat své vnímání reality. Z toho se vyvinuly různé “daršany”. Daršany nejsou filozofiemi v moderním smyslu. Představují skutečně nazřené poznání vyložené vnímajícím.⁹
- Studenti medicíny, lékaři i všichni ostatní, kteří se pohybují v oblasti moderních lékařských věd, a začínají se seznamovat s naukou jógy, by se měli snažit uvědomit si následující body. Pak jim může jejich snažení přinést prospěch a zároveň budou schopni jógové koncepty, doktríny, praxe/techniky a programy začlenit do své medicínské praxe jako preventivní a terapeutické nástroje.

-
- 1 Kapitola pro projekt WHO: Kurz základů jógové nauky pro studenty medicíny a lékaře.
 - 2 M.Bhole, B.S., M.D. (Fyziologie). Společný ředitel výzkumu, Kaivalyadhama, Lonavla. Současná adresa: 16, Badrivishal Soc., Tungarli, Lonavla (Pune), Maharashtra, 410 403 INDIA. E-mail: bholeyog@hotmail.com
 - 3 V různých školách jógy se označuje jako ‘Brahman’, ‘Paramátma’, ‘Íšvara’ či ‘Nárájana’. Z jiných náboženství se nabízí srovnání s “Otcem na nebesích”, “Alláhem”, “Jehovou”.
 - 4 Označuje se jako ‘puruša’, ‘čitta’, ‘nára’, ‘vjakti’, ‘kája-puruša’.
 - 5 Nazývá se ‘rta džňána’ a vede k ‘rtambha pradžňá’.
 - 6 Označuje se jako přímo nazřené/přímé poznání(rta džňána), jež je odlišné od smyslového poznání.

7 Šruta džňána.

8 Purána-y a daršana-y.

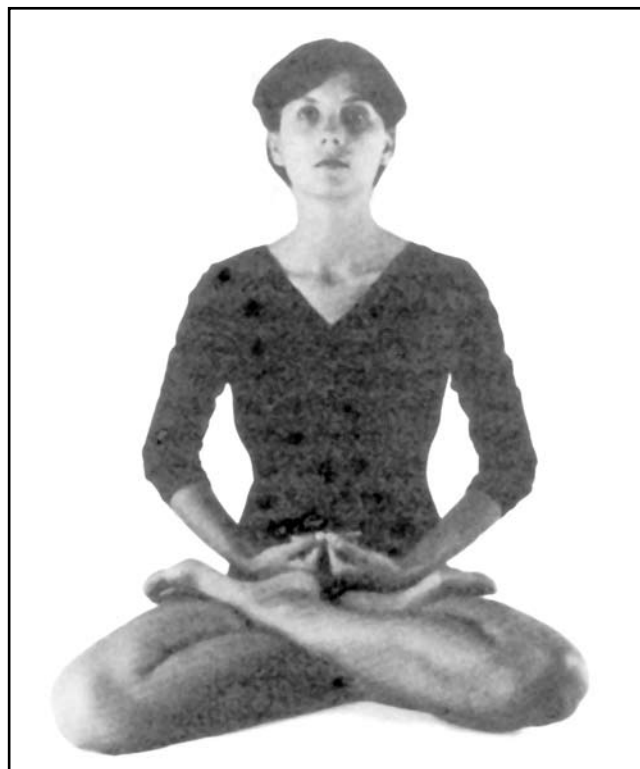
9 Daršany se dělí na: (1) Astika daršana-y, jež přijímají autoritu Véd a (2) Nastika daršana-y, jež nepřijímají autoritu Véd.

Srovnání jazyka používaného v józe a v moderní medicíně	
Jógová věda	Moderní lékařská věda
Jógová věda se zabývá 'vědomou lidskou bytostí ¹ nebo též 'VĚDOMÍM' ² , jež se projevuje a operuje jako 'lidská bytost' prostřednictvím fyzického těla (sóma) ³ , životní energie (<i>prána šakti</i>) ⁴ a mysli (<i>manas</i>) ⁵ .	Vědomí stále ještě není uznáno jako nezávislá entita ⁵ . Provádějí se četné výzkumy na neživých izolovaných tkáních a buňkách oddělených od vědomé lidské bytosti.
Jógová nauka v zásadě vychází ze subjektivního, vnitřního prožitkového poznání ⁶ (pozorování bez účasti smyslů) lidí žijících v různou dobu v rozličných podmínkách.	Moderní lékařská věda má v zásadě objektivní a experimentální povahu (vychází z pozorování pomocí pěti smyslů). Pokusy se provádějí ve vysoce kontrolovaných podmínkách.
Lidé, kteří rozvinuli dávný systém jógy, vedli kočovný způsob života ⁷ a/nebo ⁸ to byli zemědělci a obchodníci. Byli v úzkém spojení s Přírodou. Jejich život naprosto závisel na Přírodě (<i>prakruti</i>). ⁹	Dnešní životní styl vychází převážně z technologického rozvoje, vnější prostředí je umělé a do značné míry kontrolované. Kontakt s normální Přírodou není v každodenním životě běžný.
Jógová terminologie se vztahuje k 'Vědomí' ¹⁰ - univerzálnímu a individualizovanému. Vědomí se chápe jako "nezávislá entita" oddělená od materiálních předmětů. Individualizované vědomí se diferenciuje jako mysl, smysly, životní energie a tělo ¹¹ .	Základní lékařská terminologie se vztahuje k mrtvému tělu (anatomie). Fyziologické výrazy vycházejí ze studií prováděných na zvířatech v bezvědomí. Výzkumy lidského vědomí jsou relativně nové. Vědomí se chápe jako funkční aspekt mozku.
Jsou zde tři koncepty s ohledem na chování a existenci vědomé lidské bytosti: ve vztahu (1) k vnějšímu světu ¹² , (2) k vnitřnímu subjektivnímu (já) ¹³ a (3) k transcendentálnímu světu ¹⁴ .	Takto jasné rozlišení ve vztahu k lidskému vědomí není k dispozici, protože základní výzkumy se prováděly na mrtvém těle, zvířatech v bezvědomí a na abnormalitách lidského chování.
Klasické jógové texty nám sdělují něco jiného, než dnes slyšíme v TV a vidíme na jevištích. V dnešní době se jako jóga prezentují pyramidové sestavy, tance, sport, cvičení apod. Jsou to akční činnosti. Člověk musí mít dobré znalosti různých škol jógy a umět je rozlišit.	Mělo by se rozlišovat mezi posturální psycho-fyziologií a psycho-fyziologií pohybu, práce, létání, vysokých nadmořských výšek, potápění apod. Mělo by se rozlišovat mezi postojem, polohou a pozicí, a to s ohledem na motivaci, cíle a výsledky praktikujících.
Jógu mohou praktikovat mladí, starší i velmi staří lidé, trpící a nemocní jedinci ¹⁵ i umírající až do chvíle, kdy jim pracuje vědomí. Plod, novorozenci, děti a pre-adolescentní populace jsou z praktikování vyjmuti.	Lékařská věda působí na člověka od okamžiku před narozením až do okamžiku smrti. Nemá nicméně co nabídnout vědomí umírajících a nezabývá se smrtí, ani tím, jak umírat. V poslední fázi urzuje člověka pod vlivem silných sedativ.

- 1 V různých školách a tradicích se nazývá *puruša*, *átma*, *čitta*, *džíva*, *nára*, *vjakti*, *ghathastha*, *kšétradžná*, *kšétrika*, *kutašta*, *sákši*, *čaitanja*.
- 2 V různých školách a tradicích se nazývá *Íšvara*, *Paramátma*, *Čit*, *Nárájana*, *Brahman*.
- 3 Prožitkový aspekt fyzického těla.
- 4 Na aktivitu nervového systému se dá nahlížet jako na 'energii' (*prána šakti*). Podle jógy se tato energie projevuje třemi způsoby viz. *krijá šakti* (nevolní pohyby), *icchá šakti* (rozhodování a výkon rozhodnutí) a *džňána šakti* (vjemy, vnímání a získávání poznání).
- 5 Pravděpodobně se jedná o funkční aspekt nervového systému. V této souvislosti se diskutuje role 'retikulárního aktivačního systému'.
- 6 Primární senzorycké oblasti a motorický kortex mozku mají být neaktivní (tiché). Spojené čili interpretační oblasti a subkortikální oblasti (*manas*) mozku zůstávají aktivní.
- 7 Indo-árijci - rozvinuli ranou védskou (*Mantry a Brahmany*) a pozdní védskou (*Aranjaky a Upanišady*) tradici.
- 8 Lidé civilizace Údolí Indu pre-védského či mimo-védského původu - rozvinuli tradici *šramany*.
- 9 Došli k poznání, že Příroda (*prakruti*) je složena z pěti hrubých principů/elementů, z nichž každý má svoji pocítovatelnou modalitu (*Panča mahá bhúta* a *panča tanmátra*) viz. pevné látky (*prithvi*) mající vůni (*gandha*), tekutiny (*ápa*) mající chuť, teplo/světlo (*agni/tédža*) mající tvar/vzhled (*rúpa*), vítr (*váju*) vedoucí k suchosti/doteku (*sparša*) a prostor (*ákáša*) se zvukem/slovem (*šabda*).
- 10 Např. vědomí osobního intelektu (*buddhi*), výkonný aspekt (*ahamkara*), pocítující a vnímající aspekt (*manas*), pět motorických schopností vedoucích k činnosti (*panča karma indrije*), pět pocítujících schopností spojených s vnějším světem (*panča džňána indrije*), pět pocítovatelných (*panča tanmátry*), hrubé hmotné předměty (*mahá bhúty*).
- 11 Vi *Samkhya Darshana*, kde se uvádí detailní vysvětlení a výčet.
- 12 *Džíva* ve vztahu k vnějšímu světu předmětů - událostí - jevů (*džagat*),
- 13 *Átma* ve vztahu k prožívanému psycho-fyzickému komplexu (*panča-kóša*)
- 14 *aramátma* ve vztahu k univerzalizovanému transcendentálnímu stavu vědomí (*višva*).
- 15 *Juwa-vrudha-ativrudhó-va*, *vjádhító-džardžarópi-va* (Hathapradípika)

- Jóga vychází ze subjektivní lidské existenční zkušenosti¹ a z vnitřního smyslového pozorování (daršana)². Toto vědění se odlišuje od objektivního poznání, jež se oproti tomu získává činností pěti smyslových a pěti motorických orgánů (v józe daša indrija) a jejich příslušných předmětů (indirja višaja) a modalit (tanmát-
ra)³.
- Moderní lékařské poznatky a jazyk vycházejí z pitvy mrtvého těla (anatomie), výzkumů zvířat v bezvědomí (fyziologie), tkáňové a buněčné kultury (bakteriologie, virologie, výzkum kmenových buněk atd.) a z pozorování lidských vnitřních dějů prováděného zvnějšku (FMRI, radiologie, ultrazvuk, sonografie, různé “-skopie”). Psychologie, psychiatrie a behaviorismus vycházejí z vnějšího pozorování jedince⁴. Tyto přístupy nám značně pomáhají při plánování a uplatnění různých léčebných procedur. Pacient ale nutně nemusí zakoušet totéž, co se objevuje na přístrojích a co vidí vnější pozorovatel.
- Terminologie v józe vychází z vnitřních prožitkových poznatků vědomé bytosti, zatímco lékařská terminologie vychází z vnějšího pozorování, které provádí jiná osoba za pomoci různých přístrojů vybavených čidly využívajícími audio-vizuálních schopností.⁵
- Přestože existuje řada různých typů “jógy”, většinou se výraz “JÓGA” vztahuje k “duchovní Józe”(adhjātma jóga).
- Slovo “JÓGA” se dá chápat jako ‘sloveso’ a jako ‘podstatné jméno’.
 1. Jako sloveso jóga označuje “proces STÁVÁNÍ SE”, což vyžaduje činy a činnosti jako prostředek k dosažení;
 2. Jako podstatné jméno vyjadřuje “stav BYTÍ” jakožto konec procesu.
- Následují některé důležité definice ‘Jógy’:
 1. Spojení, setrvávání ve spojení a odpojení (s já, s

- ne-já nebo s transcendentálním já)⁶.
2. Dovednost v činnosti.
3. Stav rovnováhy, integrace a harmonie.

Jógačarja Mukund V. Bhole, M.D., D.Sc., je světovou autoritou v otázkách zdravotních účinků jógy a jedním z nejvýznamnějších žijících učitelů v oblasti Hatha jógy, Patándžalího jógy a Kundalíní jógy. Je přímým pokračovatelem významného odkazu Swámího Kuvalájánandy a Swámího Digambardžího.

V současné době působí na žádost Indické ústřední vlády jako člen úzké odborné komise při Ministerstvu zdravotnictví, která má za úkol zhodnocení současného stavu jógového vzdělávání, výzkumu a jógové terapie v Indii. Tato komise je poradním orgánem Prezidentky Indie.

Jeho metodika, známá pod názvem „Bholeho přístup“, je uznána jako akreditovaný program výuky na Národním institutu jógy v Delhi, při Odboru AYUSH, jež je součástí Ústředního ministerstva zdravotnictví a péče o rodinu. Na tomto Národním institutu vyučuje jógové therapy.

Kromě Indie aktivně působí v Japonsku, Velké Británii, Francii, Itálii, Lucembursku, Maďarsku, Brazílii, Argentině a České republice. V těchto zemích rozvíjí program tradičního, prožitkově orientovaného jógového vzdělávání a terapie. Tyto programy jsou určeny především pro učitele jógy, zdravotníky, pacienty a ty, kdo mají zájem o dlouhodobou práci.

V mnoha evropských státech včetně České a Slovenské republiky jeho práce položila základy koncepčně pojatého, vědeckého přístupu k józe a jejímu uplatnění v lékařské oblasti.

- 1 *Anubhava* vedoucí k *anubhúti* (prožitek vedoucí k realizaci)
- 2 pozorovatel/vnímající (jedinec) – pozorované/vnímání (tělo, psychika – pohyb energie) – pozorování/vnímání (spojení mezi oběma) nazývané “*drašta-drušja-daršana*”.
- 3 K tomuto prožitkovému poznání dochází v důsledku propriocepce, kinestetického vnímání, viscerálních a vestibulárních vjemů a mozkové aktivity. Exteroceptory (tele-receptory) obvykle vykazují nepatrnou aktivitu nebo jsou úplně neaktivní.
- 4 Pacienti obvykle zakoušejí bolest, utrpení, depresi, psycho-fyzickou nepohodu a narušené dýchání (životně důležité funkce) a další funkce (*duhkha, daurmanasja, angamédžajata švása-prašvása*).
- 5 V moderní lékařské fyziologii např. označují výrazy nádech a výdech objem vzduchu měřený v ml; měření se provádí pomocí spirometru; oproti tomu výraz *švása-prašvása* (nádech a výdech) znamená uvědomování si pohybu vzduchu v důsledku jeho doteku na horním rtu a v nosních dírkách (nebo v ústní dutině) a ve zbytku těla, což praktikujícího vede do jakési “konečné stanice proudu dechu”. Praktikující si takto může uvědomit “délku” svého dechu uvnitř i vně těla a může následně zkoumat, co se děje v různých destinacích. Délka dechu se měřila na “šířku prstů”.

- 6 Lékaři a studenti medicíny mohou snadno pochopit toto téma z pohledu činnosti nervového systému. V józe se jedná o spojitost s prožitkovým poznáním a pochopením vlastního “já” praktikujícího (student/*sádha*ka/pacient).

Konektom

Poznání lidského mozku má za sebou dlouhý vývoj. Od pouhého popisu, až k objevu, že se jedná o jakousi síť. Protože bílá hmota mozková vypadá příliš jednotvárně, na rozdíl od nervových buněk. A přes dokonalé mikroskopy se v této džungli nebyli schopni vědci orientovat. Proto se dlouho nevědělo, co kde začíná a kam to vede.

Zmapovat tuto složitou síť se povedlo až za použití DTI (diffusion tensor paging), což je podoba funkční magnetické resonance. V mozku ukazuje jednotlivé mozkové dráhy a vzájemné zapojení jednotlivých mozkových oblastí. Tento přístroj pak vše ukáže krásně barevně. A u tohoto zobrazení je pozoruhodné to, že ukazuje kam co vede, tj. zapojení čili konektivitu. Je to jako elektrické schéma, jen složitější. Samozřejmě by to nešlo zobrazit bez současných výkonných počítačů.

Název konektom je jen stručné vyjádření složitého popisování anatomických sítí v mozku nebo lépe sítě, které vlastně tvoří mozek.

To je to, na čem si mnoho lidí pochutnává, když pojídají například nejrůznější zvířecí mozky. To co považujeme za hmotu, jsou něco jako nanovlákná, z kterého je mozek udělán.

Pomocí DTI byla mozková kůra rozdělena do 78 oblastí, a protože máme dvě hemisféry, tak je 39 v každé. Každá ze 78 oblastí je vlastně komunikačním uzlem.

Tento konektom má vlastnosti sítě malého světa. A tak mají vědci o „zábavu“ postaráno a mohou studovat sociální, ekonomické a biologické sítě. Uzly sítě malého světa nejsou vzájemnými sousedy, zato je každý z nich dosažitelný z jiného uzlu jen několika kroky. Síť malého světa dobře vystihují chování bílkovin, přepisování genů, metabolické dráhy. Uzly lidského konektomu dobře odpovídají implicitní síti. Neboť jde o výchozí síť lidského mozku.

Například: Je-li člověk v klidu, má zavřené oči, ucpané uši a nevnímá tlak podložky a samozřejmě nic ho neruší, má vysoce aktivní mozkovou kůru vnitřních ploch čelních laloků a některé části laloků v zadní části hlavy (temenních).

Pokud dojde k vyrušení nějakým podnětem, mozek se začne tomuto podnětu věnovat a aktivita implicitní sítě klesne.

Aktivita implicitní sítě je pak vyjádřena souslovím „mluvím sám se sebou“, „prožívám se“. Co z toho plyne pro psychoenergetiku? Inu to, že mozek je systém sítí propůjčující sebeuvědomění na hmotné úrovni. A jakou souvislost to má se stravou? To jsou ty tušené nebo netušené souvislosti. Mozkové sítě jsou velemná vlákna a nevhodná strava a životospráva vůbec je mohou snadno poškodit, a to ještě dříve, než se dostane daný jedinec do kolébky. Takto přeformátovaný mozek přispívá k nerůznějším druhům chování od zvláštních až divných, až po extrémně deviantní.

Samozřejmě poškozený mozek je citlivější na vnější vlivy, je méně výkonný a má i menší vytrvalostní kondici. A jsme u toho, čemu se pak říká výbuch, zkratkové jednání, nepřiměřené jednání a podobě. O vlastních neurologicko - psychiatrických onemocněních nemluvě. Již staří Řekové říkali: „Ve zdravém těle zdravý duch“. Asi věděli, o čem mluví.

MUDr. Jan Doležal

Životospráva

Motto :

Neexistují náhody ani nahodilosti, stejně jako štěstí či smůla, vše je to jen nepoznaný program božího tvoření.

Dr. Doležal

Absolutně nejučinnější, nejlevnější a nejjednodušší prevencí všech negativních vlivů na člověka je správná životospráva v tom nejširším slova smyslu. Jedině správná životospráva nepoškozuje zdraví a posiluje odolnost těla a ducha. S tím pak souvisí dobrá výchova dětí v rodině a ve školních zařízeních, která pokračuje až do konce života.

Je tudíž nezbytné začít již od těch nejmenších a u nich rozvíjet kompetence, dovednosti a správné dietetické návyky s pokračováním na všech stupních školských zařízení. Takto

naprogramovat jejich celoživotní vzdělávání vedoucí k charakteru zodpovědného člověka, který podporuje svoje zdraví.

Jak známo, gram prevence má větší význam, než kilogramy léčby.

Proto je nutné vytvářet správné podmínky pro tělesnou, duševní a společenskou pohodu od raného dětství až po stáří.

Z toho plyne, že všichni, kteří mají edukační momenty v náplni své práce, by měli být nositeli progresu a správných nových myšlenek a nikoliv zpátečníci a hlupáci. Jak klasik praví, „nemáš-li sílu, abys hořel a světlo šířil, alespoň nezacláněj“ (Einstein).

Návyky a dovednosti zdravého životního stylu pomáhají vytvářet odolnost vůči stresům a zdraví poškozujícím vlivům a k závislostem na nejrůznější patologické vlivy (alkohol, tabák, drogy).

Člověk, který pečuje o své zdraví, cítí v tomto směru zodpovědnost za sebe, ale i spoluzodpovědnost za své nejbližší, rodinu, přátele, spolupracovníky, lidi v obci, ale i za celou společnost. Uvědomuje si, že jen zdravý člověk může vést plnohodnotný život a vytvářet hodnoty. Jeho aktivní přesvědčení o nutnosti vytvářet harmonicky rozvinutou osobnost v oblasti fyzické, psychické, sociální a ekonomických vztahů je jeho celoživotní dílo. Je nutné neustále vytvářet aktivní podmínky pro jejich vzájemnou harmonii.

Pak je jeho komunikace s okolím efektivní, týmová práce je pro něj potěšením, nikoliv stresem, včasné řeší vzniklé problémy a nečeká, až se dostanou do oblundných a obtížně řešitelných problémů. Aktivně posiluje duševní odolnost, kultivuje své mezilidské vztahy, jeho chování neohrožuje jedince ani společnost fyzicky, psychicky ani ekonomicky jak v přítomnosti, tak i v budoucnosti.

Člověk, který správným způsobem a aktivně podporuje svoje zdraví a zdravý životní styl, představuje jedince, který žije v souladu se svým lidským posláním na tomto světě.

V současné době je zdraví hodnotou v mnoha ohledech ohroženou: životními podmínkami, stresem, drogami, alkoholem, kouřením, sociálně – patologickým chováním nejrůznějších depravantů, kriminalitou a podobně.

Většina společnosti si dostatečně neuvědomuje, případně má nesprávný názor na ten fakt, že co ohrožuje zdraví, ohrožuje život. Ačkoliv význam zdraví je všeobecně uznáván, není vždy vědomě podporován, příkladně je úmyslně zkreslován mnohými tzv. odborníky, kteří hájí partikulární zájmy, nikoliv zájmy celé společnosti a už vůbec ne její budoucnost.

Pohrdání zdravím a péči o něj je výrazem poruchy sebezáchovy, ale i hodnotové orientace a vyjadřuje nedostatek racionálního myšlení a uvažování, stejně jako neúctu k darovanému životu.

Nejnovější neurobiologické poznatky ukazují, že i malá disharmonie v centrálním nervovém systému daného jedince vede, pokud není správně korigována, až k jeho fatálnímu konci, ale i velikému utrpení osob vyskytujících se v jeho blízkosti. Ekonomické a společenské škody už jsou jen třešničkou na pomyslném dortu.

Patologickým jevem, který vše jen komplikuje, jsou novodobí „věrozvěsti“, lépe řečeno „nedouci“, kteří až fanaticky hájí své názory. Ač i laikům je zřejmé, že jde o směsici bludů a fantasmagorii, věci vytržené z kontextu, případně obsoletní poznatky. K tomu všemu přispívají nejjednodušší názory odborníků a nestabilní politická situace to vše jen umocňuje. A tak každému, kdo chce být fit na těle i na duchu nezbyvá, než se pracně pít po skutečných odbornících a nepodlehnout záplavě masmediálních výmyslů a nesmyslů, které se šíří jako středověký mor.

Dr. Doležal

Šťáva ze syrové mrkve

Podle toho, v jakém stavu se nachází náš organismus, lze pít syrovou šťávu z mrkve v množství od 0,5 l do 3 – 4 l za den. Tato šťáva pomáhá vrátit celý organismus do normálního stavu. Je to nejbohatší zdroj vitamínu A, který organismus rychle vstřebává. V této šťávě je také obsaženo velké množství vitamínů B, C, D, E, G a K. Mrkvová šťáva zlepšuje chuť k jídlu, podporuje trávení a správnou stavbu zubů.

Kojící matka, která chce zlepšit kvalitu mléka, musí denně vypít velké množství této šťávy, neboť se může stát, že za jistých okolností mateřské mléko neposkytuje životně důležité prvky k výživě. Syrová mrkev v dostatečném množství šťávy, když se vypije v posledních měsících těhotenství, snižuje pravděpodobnost opakované sepse při přivádění dítěte na svět. Každodenní užívání půl litru mrkvové šťávy má větší stavební význam pro organismus, než 12 tabletek Calcia.

Působí také jako rozpouštědlo při vředech a rakovinových onemocněních. Zvyšuje odolnost vůči infekcím a je zvláště účinná ve spojení s nadledvinkou.

Zvyšuje odolnost vůči infekcím očí, hrdla a mandlí, obličejových dutin a dýchacích orgánů vůbec. Tato šťáva má ochranné účinky na nervový systém a její schopnost zvyšování energie a síly nemá obdoby.

Choroby jater a střev jsou někdy vyvolány nepřítomností některých prvků, které jsou obsaženy v syrové mrkvové šťávě. V tomto případě může pročistit játra a látka, která ucpala průchody, se rozpustí. Často se při pročistění uvolní tak velké množství usazeniny, že střevní a močové kanály nejsou schopny přirozeně přecházet v lymfu (mízu) a vycházet z orgánů pórech kůže. Tato rozpuštěná usazenina obsahuje oranžový nebo žlutý pigment a kůže může proto zežloutnout. Taková změna na kůži v důsledku pití mrkvové šťávy svědčí o probíhající očistě v játrech, která posléze nastane.

Zežloutnutí kůže může být také výsledkem nedostatečného spánku a odpočinku a přílišného vyčerpání.

Endokrinní žlázy, zvláště nadledvina a gonády (pohlavní žlázy) potřebují výživné prvky, obsažené a uložené v této šťávě. Pitím této šťávy lze někdy vyléčit neplodnost. Zjistilo se, že příčinou neplodnosti je i neustálé požívání potravy, ve které se atomy a enzymy ničí vařením nebo pasterizací.

Suchá kůže (dermatitida – zánět kůže) a další kožní onemocnění jsou důsledkem toho, že v organismu chybějí některé prvky výživy, které jsou ve šťávě z mrkve. Totéž platí i o očních onemocněních, jako jsou oční zánět, zánět spojivek a jiné.

Jestliže získáme z čerstvé mrkve náležitým způsobem šťávu, pak je tato velice bohatá na živé organické alkalické (zásadité) prvky, jako jsou např. sodík nebo draslík. Obsahuje také množství vápníku, hořčíku a železa a další živé organické prvky jako jsou fosfor, síra, křemík a chlór, které se výborně doplňují s výše uvedenými prvky při jejich působení na lidský organismus.

Syrová mrkvová šťáva jako prostředek boje proti vředům a rakovinovým útvarům je zázrakem našeho století. Je však nutné, aby byla správně připravena (dobře získána z buničiny) a přitom bylo vyloučeno

každé jídlo, které obsahuje koncentrovaný cukr a škrob, včetně jakékoliv mouky.

Bylo zjištěno, že jednou z hlavních příčin vzniku vředů a rakovinových útvarů, je neustále provokovaná nervová soustava, zvláště v dětství. Léčbu těchto onemocnění je nutno začít odstraněním příčin způsobujících nervové podráždění (hněv, strach, závist atd.). V opačném případě ani neúčinnější léčebné metody nepomohou.

Někdy může být v důsledku velkého množství vypité mrkvové šťávy vyvolána očistná reakce, nebo dokonce zhoršení duševního stavu. Tento proces je zcela přirozený a svědčí o tom, že v organismu již započala očista a že mrkvová šťáva byla pro tento účel nejvhodnějším prostředkem.

Mrkvová šťáva představuje nejlepší organickou vodu a takovou výživu, kterou polohladové buňky a tkáně organismu zvláště potřebují.

Musíme si uvědomit, že trpíme-li únavou, neklidem atd., je to především vinou tlustého střeva. Na základě svých zkušeností mohu říci, že tlusté střevo se nemůže v žádném případě rozvíjet a fungovat, budeme-li se živit výhradně nebo z velké části jen vařenou a zpracovanou potravou. Proto je téměř nemožné najít jediného člověka s absolutně zdravým tlustým střevem. Jestliže se necítíme dobře, musíme mít toto na zřeteli a první, co bychom měli udělat, je pročistění tlustého střeva klystýrem, pak bude regenerace (obnova) čerstvými syrovými zeleninovými šťávami účinnější. Zjistili jsme, že v tomto případě je nejlepší směs šťáv z mrkve a špenátu. Předpisy nejdete na konci této knihy.

Pamatujte si, že množství šťávy nezbytné pro organismus závisí na její kvalitě. Obvykle je nutné pít více šťávy získané za pomoci odšťavovače typu odstředivky než šťávy získané drtičkou a hydraulickým lisem.

Jednou provždy si zapamatujte, že šťávy jsou nejlepší výživou a budeme-li je pít v průběhu celého života, pak nám naše zdraví vydrží déle, než když je nebudeme pít.

Mrkvová šťáva je tvořena spojením takových prvků, které dostatečně vyživují celý organismus, protože napomáhají normalizaci jeho váhy a chemické rovnováhy.

Tato šťáva zvláště dobře vyživuje zrakový systém. Mnozí chlapci, kteří si podali přihlášku do leteckých učilišť, nebyli pro špatný zrak připuštěni k dalším zkouškám. Po několikadenním užívání velkého množství syrové mrkvové šťávy byli znovu vyšetřeni a uznáni způsobilými.

Syrová čerstvá šťáva z obyčejné mrkve je stejně účinná při léčení vředů a rakoviny.

Stav tkání, oslabených hladověním buněk trpících na vředy, rakovinné útvary se může podstatně zlepšit za pomoci šťávy z mrkve jako hlavní potravy, s přídavkem pečlivě vybrané a připravené syrové rostlinné potravy.

Člověk, neznalý poměrů, se obvykle vyděsí už pouhou myšlenkou na onemocnění rakovinou a ve skutečnosti je velice prosté pochopit příčiny a rozvoj těchto nemocí.

Následkem nedostatku živých atomů v potravě, kterou se lidé v průběhu několika posledních generací živí, hladové a polohladové buňky organismu, které tratily schopnost své přirozené funkce, povstanou a

stávají se neorganizovanými. Tyto buňky nejsou ještě zcela mrtvé, oddělují se ze svého původního místa a hledají jiné místo v organismu, kde by se mohly shromážďovat. A protože celý organismus více nebo méně trpí nedostatkem živých atomů v potravě, mnohé části organismu mají sníženou odolnost vůči takovému jevu.

Z toho však nesmíme usuzovat, že vředy a rakovina jsou výsledkem pouze fyzické nedokonalosti. Jak již bylo jednou řečeno, tato a mnohá další onemocnění mohou být důsledkem neustálé nervozity a stresů, vyvolaných závistí, strachem, nenávistí, zneklidněním a dalšími zápornými emocemi. Tím spíše nesmíme podceňovat skutečnost, že nesprávná výživa a neschopnost udržet organismus pokud možno v čistotě jak vnitřní, tak i vnější a také psychologicky, rozhodně může být podporujícím faktorem. Máme-li na mysli toto vše a opíráme-li se též o dosažené vědecké poznatky, můžeme vyslovit domněnku, že příčiny vzniku rakovinových onemocnění nelze odstranit nekontrolovatelnými a zhoubnými radioaktivními experimenty, provázenými fantastickými domněnkami, ale tuto příčinu je nutno hledat spíše v nedostatku živých organických atomů v potravě, kterou jíme. Na druhé straně je nutno, abychom v případě těchto onemocnění našli nějaký rozumný způsob léčby, která by se zaměřila na očistění organismu od usazenin, aby nahromaděné jedovaté látky nepřekážely léčebným procesům přírody. Zároveň se musí organismus zásobovat dostatečným množstvím atomů (komponentů) v potravinách k regeneraci buněk, které pak umožňují tkáním získat odolnost vůči dalším poruchám a tak pokračovat v regeneraci.

Čím dříve pochopíme, že žádný orgán lidského těla nepracuje mechanicky nebo automaticky, bez spojení s organismem jako celkem, tím dříve se naučíme kontrolovat funkce svého organismu. Dosud nevíme, jakou formu (funkci) rozumu má ta která část našeho organismu nebo jak funguje, avšak víme, že jakási vrozená forma rozumu se snaží chránit každou žlázu, kost, nerv i sval našeho těla bez ohledu na to, co člověk – obvykle z neznalosti – dělá pro svou zkázu právě jídlem, kterým se žije.

Jak je vidět, hledání příčin jakékoliv nemoci nás musí vést v první řadě k plechovkám s konzervovaným jídlem v gastronomických prodejnách, k mlýnům, cukrovarům, cukrárnám a závodům na výrobu nealkoholických nápojů. Tam bychom měli prozkoumat látky, obsahující mrtvé atomy, které se současná civilizace snaží předkládat jako potravu pro lidský organismus. Život a smrt nemohou existovat současně, a tak ani jeden konzervovaný výrobek nesmí být dán do prodeje, dokud všechny stopy života v něm nebudou zlikvidovány, jinak dochází k hnití.

Chléb nebo zpracované kroupy se nepoužívají jako jídlo bez toho, aby v peci prošly ohněm, právě tak v kuchyni, který v nich zničí každý živý element.

Při posuzování potravy z tohoto hlediska je nám jasné, že bez ohledu na to, zda nám podmínky v našem okolí dovolí žít a konzervovat syrovou živou stravu nebo ne, požívání velkého množství syrových šťáv všech možných druhů zeleniny a ovoce, je naprosto nutné. Vždy je třeba mít na mysli, že zeleninové šťávy představují pro organismus stavební materiál a ovocné šťávy hlavně očišťují tělo od odpadních látek a toxinů. První obsahují poměrně vysoké procento

bílkovinových prvků, zatímco v druhých se nalézá poměrně vysoké procento uhlovodanů.

Není bez zajímavosti, že u lidí, používajících výhradně čerstvou rostlinnou potravu s přidáním dostatečného množství a rozmanitosti čerstvých syrových šťáv a ovoce, se rakovinová onemocnění nerozvíjejí. Mnohá pozorování ukázala, že nemocným rakovinou, kteří přešli na syrovou rostlinnou stravu, se po podání mrkvové šťávy začalo dařit lépe.

Myslím si, že vědecké výzkumy se musí zaměřit obzvláště na tuto stránku. Již mnoho let provádí své vědecké výzkumy skupina vědců, kteří hledají a využívají pomoc samotné přírody. Tato skutečnost může sice některé vědecké pracovníky zneklidnit, avšak pro ty, kdo trpí, bezesporu bude znamenat velkou naději.

Bylo zjištěno, a já v to doufám, že jakmile celé lidstvo pochopí, že očistou organismu pomocí proplachování střev a každodenního používání syrové rostlinné potravy a dostatečného množství a výběru čerstvých syrových šťáv, zbaví se všech nemocí.

Návrat ke zdraví pomocí odkyselení

My lidé jsme od přírody stvořeni jako dokonalé bytosti. S naší schopností regenerace bychom se mohli dožít 120 let a více. Jak je to možné, že pouze pár jedinců na planetě se dožívá tak vysokého věku? Naše tělo má úžasnou schopnost regenerace, ale proč potom tak rychle stárne a co to vlastně stárnutí je? Stárnutí těla znamená jeho postupné zanesení škodlivými látkami, přičemž dochází ke kontinuálnímu úbytku minerálních látek, které jsou nezbytné při procesu neutralizace kyselin. Stárnutí těla je vyprazdňování těla, které bylo po narození plně minerálních látek i stopových prvků. Stárnutí představuje zároveň postupující poleptání žláz a tělesných funkcí, které vede až k neschopnosti organismu správně fungovat.

Naše stárnutí je také ovlivněno problémy s vylučováním - tvorbou pupínků, akné, různými formami usazenin jako je celulitida, dna, revma, ledvinové a močové kameny.

Např. aknozní pupínek se chová jako sopka plná jedovatých plynů, které se snaží dostat ven. Podobně se děje v těle, které se snaží samo si pomoci razantními opatřeními. Udělá si otvor na místě, kde je koncentrace škodlivin, nebo jedovatých látek nejvyšší a nechá vytvořenými otvory škodlivé látky odtékat. Takovými odtokovými místy jsou otevřená noha, hemoroidy, hnisavé vředy, hnisavé madle, hnisavé zuby, furunkly. Tímto způsobem vyplavuje tělo škodliviny ven.

Co je to nemoc? Nemoc těla představuje právě ono zanesení organismu, až jeho otravu, přičemž jsou zároveň spotřebovány minerální látky. Zanesení organismu usazeninami má za následek nedostatek těchto látek. Tělo, které je zaneseno usazeninami a nemá k dispozici dostatek minerálních látek, je chemicky překyselené a je více náchylné k výskytu parazitů, plísni a bakterií. Jaké usazeniny se dostávají do těla vlivem špatných stravovacích návyků?

Kyselina močová z konzumace masa a rozpadu buněk

Kyselina uhličitá z nedostatku pohybu a špatného dýchání

Kyselina mléčná z tělesné námahy

Kyselina tříslová z černého čaje a konzumace kávy

Nikotin z kouření

Kyselina sírová ze zadržovaných plynů a z vepřového masa

Kyselina acetylsalicylová z léků proti bolesti

Kyselina octová z konzumace sladkostí a tuků

Kyselina šťavelová z rebarbory, špenátu a čokolády, kakaa

Kyselina solná ze stresu, strachu a hněvu

Kyselina dusičná z nakládaných mas, a ze sýrů s přídavkem dusičnanu draselného

Tyto kyseliny neutralizuje organismus tak rychle, jak jen to je možné, aby nedošlo k jeho popálení, přičemž spotřebovává veškeré minerální látky v těle, které má k dispozici. Minerální látky tvoří silné zásady a ty neutralizují kyseliny a mění je v neutrální soli. Protože ani ty nemůže vylučovat neomezeně, mění soli vázané na vodu a tuk na usazeniny v těle. Tak se u mnoha žen tvoří struskové usazeniny ve formě celulitidy na stehnech, zadku a bocích.

Např. u dny se jedná o usazeniny vápníku s obsahem kyseliny močové - po mnoha letech konzumace nadměrného množství živočišných bílkovin.

Potraviny silně tvořící zásady obsahují minerální látky a nacházejí se v zeleninových šťávách, pšeničných klíčcích, bylinkových čajích, v zelenině a listových salátech, v omnimolekulárních rostlinných potravinách - tzn. přírodních potravinových doplncích, např. Wurzelkraft.

Potraviny slabě tvořící zásady jsou plody zralé na slunci, např. fíky, rozinky, datle, banány, citrony, melouny, třešně, hroznové víno, všechno sezónní ovoce, obiloviny quinoa, amarant, špalda, jáhly, kroupy, pohanka, výběrové nebo čerstvé syrové mléko, podmás-
lí, obilná káva, avokádo, med, luštěniny.

Potraviny slabě tvořící kyseliny jsou ovocné šťávy, lískové oříšky, vlašské ořechy, sladké mandle, pšeničná a žitná celozrnná mouka, celozrnný chléb, knackebrot, výrobky z celozrnného šrotu, máslo, tvaroh, jogurty, rýže loupaná, burské a para ořechy.

Potraviny a poživatiny silně tvořící kyseliny jsou zrnková káva, černý čaj, alkohol, všechny nápoje typu cola a limonáda, živočišné bílkoviny jako např. maso, vejce, uzeniny, ryby, fast food a hotová jídla, konzervy, většina mléčných výrobků jako např. tvrdý sýr, průmyslový cukr, sladidla a sladkosti, bílá mouka a výrobky z ní.

Jak si můžeme všimnout, většina z nás má v oblíbené potraviny překyselující organismus, které nám berou minerály z kostí, zubů, nehtů, vlasů, kůže, chrupavek. A přitom potřebuje naše tělo pouze 20 % těchto překyselujících potravin a 80 % zásaditých potravin k tomu, aby se mohlo zdárně regenerovat. Např. jedno malé masové jídlo potřebujeme vykompenzovat jednou velkou porcí zeleniny nebo salátu. Jeden šálek kávy můžeme kompenzovat jednou sklenicí vody a čajovou lžičkou přírodního potravinového doplňku Wurzelkraft, což je doplněk vyrobený z mnoha semen, bylin, ovoce a zeleniny

Jak se zbavit usazenin.

Vyčištění organismu znamená odstranění usazenin z pokožky, ze sliznic, z buněk, tkání, žláz, kloubů a orgánů těla., Toto vyčištění probíhá ve třech krocích.

První krok je rozštěpení strusek na jednotlivé součásti pomocí bylinkových čajů.

Druhý krok je neutralizování jedů a kyselin pomocí rostlinných vitálních látek (kyseliny, jedy minerálně neutralizované = dobře vylučitelné).

Třetí krok je vyloučení škodlivých látek přes kůži, sliznice, střeva a ledviny s pomocí zásadité péče o tělo.

Na tři fáze vyčištění se tedy dobře připravíme, aby se dlouholeté usazeniny mohly úspěšně a bez obtíží rozpustit, projít látkovou výměnou a vyloučit. Organismus zásobíme dostatečným množstvím zásadotvorných minerálních látek z plnohodnotné vegetariánské stravy a pomocí omnimolekulárních potravin.

Zásaditou péčí o tělo se z tělních tekutin vyloučí co možná nejvíce kyselin a jedů. Tohoto dosáhneme zásaditými koupelemi celého těla, koupelemi nohou, rukou, paží, zásaditými zábaly nohou, rukou, trupu, výplachy tělních dutin, inhalacemi. K tomu potřebujeme speciální sůl, která vytvoří zásaditou koupel pH 8 - 8,5. Při zásadité péči o tělo vylučuje pokožka na principu vyrovnání koncentrace kyseliny a jedy do alkalického prostředí. Zásaditá koupel těla odnímá pokožce kyseliny a jedy, čímž předchází jejímu dráždění a optimalizuje samočinné promašťování. Vnitřním orgánům - ledvinám, střevům a ostatním vyměšovacími orgány se touto cestou účinně uleví.

Podporujeme vylučování škodlivin ledvinami tím, že denně vypijeme aspoň 1,5 litrů neperlivé vody a bylinkovými čaji (zásadité čaje z kopřivy, řebríčku, podbělu, jehlice, třezalky, smetanky, pelyňku, zeměžluče, šalvěje, tymiánu, přesličky rolní)

Je důležité dbát na pozvolnou očistu těla. Nejprve se začíná se zásaditými koupelemi a obklady nohou a konzumací plnohodnotné zeleninové stravy. Pravidelný přiměřený - pohyb jako procházky - je také nutný.

Nakonec několik příkladů tzv. civilizačních chorob, neboli nemocí z přemíry škodlivých usazenin:

1. skupina - choroby vzniklé velkým úbytkem minerálních látek

- zubní kaz
- paradentóza,
- osteoporóza
- arterioskleróza
- křečové žíly
- potíže s plotýnkami
- tříselná kýla
- vypadávání vlasů
- vrásky

2. skupina - choroby vzniklé jako důsledek vylučování škodlivin

- akné
- pocení nohou
- zubní plak
- zhnisané mandle
- ekzémy
- záněty kůže
- atopické ekzémy
- alergie
- lupenka

- otevřená noha
 - svědění kůže
 - hemeroidy
3. skupina - choroby vzniklé ukládáním škodlivých látek
- arterioskleróza
 - žlučové, ledvinové a močové kameny
 - revmatismus
 - artróza
 - apoplexie
 - stařecké skvrny
 - zubní kámen
4. skupina - nemoci vzniklé zajedováním a poleptáním
- diabetes
 - gastritida
 - kolitida
 - Parkinsonova a Alzheimerova choroba
 - artritida
 - Crohnova choroba
 - Bechtěrevova choroba

Podle knihy Zdraví díky odkyselení a vyloučení škodlivin / autor Petera Jentschura a Josef Lohkampe zpracovala Eva Jersaková. Pro bližší informace www.regenerujte.cz

*Eva Jersaková
poradce zdravého životního stylu 605 783 513*

PRVNÍ POMOC

První pomoc je soubor jednoduchých a účelných zásahů, jejichž cílem je záchrana zdraví a života člověka. Má být poskytnuta pokud možno na místě nehody. Zásadou je, vyvarovat se všech úkonů, které bezpečně neovládáme a jejichž dosah přesně neznáme (př. napravování zlomenin). První pomoc dělíme na technickou, základní (předlékařskou, laickou), zdravotnickou (lékařskou). V předlékařské první pomoci hraje velkou roli klid, rozhodnost, zručnost a psychologický vliv na postiženého. Při poskytování první pomoci je nezbytné umět posoudit normální dýchání (kvalitu, frekvenci, dýchací pohyby), umět posoudit tep (frekvenci, kvalitu) a umět posoudit stav vědomí pacienta (navázat kontakt, získat základní údaje).

Postup při poskytování první pomoci:

1. orientace na místě nehody (nezbytná hlavně u hromadných dopravních nehod, za které považujeme úraz nejméně 3 osob, je-li 1 osoba zraněna těžce a nebo 10 osob zraněno lehce)
2. odstranění příčin způsobujících poškození organismu (přerušení el. proudu, zastavení přívodu CO apod.)
3. zabránění dalšímu poškození (u dopravních nehod)
4. zajištění poskytnutí základní první pomoci v pořadí podle závažnosti stavu
5. poskytnutí zdravotnické první pomoci

6. trvalá kontrola stavu nemocného, záznam informací

Při poskytování základní první pomoci je třeba:

1. zhodnotit ohrožení životních funkcí - zástava dýchání a krevního oběhu, tedy okysličování organismu musí být zahájeno do 5 minut. Při zástavě krevního oběhu a dýchání je třeba zajistit volné dýchací cesty, provést dýchání z plic do plic a provést nepřímou masáž srdeční
2. zastavit velká krvácení
3. sterilně krýt rány
4. provést opatření pro zvládnutí šoku
5. připravit nemocného na transport

Neodkladná resuscitace je soubor výkonů k okamžitému zajištění nebo obnovení oběhu okysličené krve u osoby postižené selháním základních životních funkcí.

Dušení

Příčina - neprůchodnost dýchacích cest (nejčastěji zapadlý jazyk nebo cizí předmět v dýchacích cestách). Příznaky - zástava dechu, neprůchodnost dýchacích cest při pokusu o umělý vdech. Při částečné neprůchodnosti - chrčení, nedostatečné dýchání - mělké, pomalé. Postup - vyčištění dýchacích cest, vytažení a upevnění jazyka, vyrazení cizího tělesa z dýchacích cest úderem mezi lopatky v poloze na boku, (u dítěte hlavou dolů), při bezdeší zahájit umělé dýchání z úst do úst - zaklonit hlavu, otevřít ústa, stisknout nosní dírky, hluboce se nadechnout a obsah plic vydechnout do úst raněného. Nutné je sledovat rozpínání hrudníku. Frekvence dýchání - 12 až 16 krát za minutu.

Zástava oběhu

Příznaky - bezvědomí (rozšířené zornice), bezdeší (nebo lapavé vdechy), nehmatný tep na velkých cévách.

Postup nepřímé masáže srdeční - postatou je rytmické stlačování hrudníku frekvencí normální činnosti tj. 60 - 80 krát za minutu. Postiženému položíme ruku na hrudní kost, 2 prsty nad začátkem mečíku, druhou na ni položíme a stlačujeme rytmicky do hloubky 3 až 4 cm, paže jsou nataženy v loktech. Úspěch se projeví tepem na velkých tepnách, zrudněním obličeje a zúžením zornic. Kříšení při jednom zachránci - po úvodních 4 vdeších stlačení hrudníku 15x, pak rychle 2x vdechnout do plic a pokračovat frekvencí 80x za minutu s poměrem 15 : 2-3. Kříšení při dvou zachráncích - po počátečních 4 vdeších do plic pokračovat poměrem 5:1, frekvencí 60x za minutu. Hlavní chyby při provádění kříšení :

1. nedostatečný záklon hlavy u dospělých a příliš velký u dětí
2. opomenutí kontroly zvedání hrudníku a účinnosti nepřímé srdeční masáže
3. dlouhé zjišťování diagnózy zástavy oběhu
4. vydechování příliš velkého objemu vzduchu do plic dítěte

Bezvědomí

- hluboké - postižený vůbec nereaguje
- povrchní - dá se na krátkou dobu vyburcovat, reaguje na příkazy.

Při nedostatečném dýchání - ošetřit smrtelné komplikace, zahájit podpůrné dýchání, uvolnit dýchací cesty. Při dostatečném dýchání, ošetřit, stabilizovaná poloha na boku, v obou případech zajistit zdravotnickou pomoc.

Křeče

- (při úrazu hlavy, epilepsie, cévní mozkové příhody) chránit nemocného před úrazem, zajistit jeho dýchací cesty, zacházet s nemocným šetrně, bolestivé podněty vyvolávají další křeče

Šok

- je závažný chorobný stav, který ohrožuje život člověka. Vznik a stupeň šoku je podmíněn vyvolávající příčinou (úraz, ztráta krve, popálení apod.)
- Příznaky - bledost, chladná kůže, studený pot, rychlý, slabý tep, povrchní mělké dýchání
- Postup - při selhání životních funkcí křísit, odstranit základní příčiny, které způsobily šokový stav - stavět krvácení, tlumit bolest, znehybnit zlomeniny, ošetřit rány, uklidňovat, stále sledovat stav, nepodávat tekutiny!

Mdloba - kolaps

- je dočasné nedostatečné prokrvení mozku (vyčerpání, nízký tlak apod.).
- příznaky - bledost, závrať, nevolnost, zrychlené povrchní dýchání, zrychlený, slabý puls
- postup - autotransfusní poloha (nohy výše než hlava minimálně o 45°, nebo poloha vsedě s hlavou mezi kolena), čerstvý vzduch, uklidňovat, potírání čela studenou vodou, sledovat stav

Krvácení

- krev uniká mimo krevní oběh buď zevně, nebo do tělních dutin
- příznaky - arteriální krvácení - periodicky vystřikuje jasně červená krev z porušené tepny, žilní krvácení - silně vytéká tmavá krev z porušené žíly
- postup - všemi dostupnými prostředky ihned zastavit krvácení i bez ohledu na sterilitu stlačit krvácející cévu přímo v ráně dlaní, pěsti apod. a krvácející končetinu současně zvednout. Teprve potom rozhodnout o dalším ošetření - tlakový obvaz, zaškrcovací. Při přiložení škrtidla nutno zaznamenat dobu přiložení, nejdéle smí být škrtidlo přiloženo 2 hodiny. K zaškrcení použít pruh látky, gumové škrtidlo, nikdy ne drát nebo provaz. Při silném krvácení rozhoduje rychlost a účinnost jednání, není-li krvácení okamžitě zastaveno, může dojít k vykrvácení během 3-5 minut! Při vnitřním krvácení je nutno provést všechna protišoková opatření, autotransfusní polohu. Při krvá-

cení z tělních otvorů (nos, uši, ústa) volit takovou polohu, aby krev volně vytékala ven.

PORANĚNÍ

Je krátkodobý vliv zevních sil na organismus, který způsobuje jeho anatomické i funkční změny. Rána je porušení celistvosti kůže, sliznice, nebo některého vnitřního orgánu. Je to poranění otevřené. Rány jednoduché - pronikají jen kůží a podkožím. Rány komplikované - jsou porušeny důležité tkáně, pronikají hlouběji. Charakter ran je závislý na mechanismu jímž vznikly. Rozeznáváme rány řezné, sečné, bodné, tržné, zhmožděné, popřípadě jejich kombinace. Rána kromě toho že bolí, má dvě nepříznivé vlastnosti - krvácí a může se infikovat. Rozeznáváme krvácení tepenné, žilní a vlasečnicové. Hlavní zásadou při ošetření ran je vedle zástavy krvácení (viz výše) i aseptické ošetření. Vlasečnicové krvácení je prosakování, mokvání krve z tkáně. Zastavuje se obvykle v krátké době samo. Rána se však nesmí ani vysušovat, krvácením se totiž odplavují z rány nečistoty. Při první pomoci u tohoto krvácení je aseptické krytí rány tj. sterilní krytí např. sterilní gázou apod. Ránu, respektive její okolí je nutno desinfikovat do značné šíře, tj. asi 5 cm od okraje rány. K desinfekci lze použít celou paletu desinfekčních prostředků - např. Ajatin, Septonex apod. Septonex a Mesosept mají i anestetické účinky. U jodové tinktury pozor na alergie!

Poranění kostí

Kost může být buď pohmožděná, nebo ztrácí svou celistvost. Zlomenina je tedy porušení celistvosti kosti. Protože diagnóza zlomeniny bez rentgenového vyšetření je obtížná, držíme se zásady, že v každém nejasném případě poskytujeme první pomoc jako při zlomenině. Zlomeniny dělíme na otevřené, kdy kůže v místě zlomeniny je porušena. Nejprve se musí zastavit krvácení a ošetřit ránu, teprve potom znehybnit. Zlomeniny zavřené jsou bez poškození kůže. Při znehybnění zlomeniny je hlavním požadavkem fixace vždy obou kloubů sousedících s místem zlomeniny. Při všech zlomeninách horní končetiny postačí zavěšení končetiny na šátek, bez předchozího svlékání a bez přiložení obvazu. U zlomenin dolní končetiny lze improvizovat znehybnění svázáním končetin k sobě. Při zlomenině kosti stehenní je nutno fixovat celou dolní končetinu až k podpaží a obě k sobě. Příkazem první pomoci je, aby přikládání obvazu bylo bezbolestné. Zlomeniny se nikdy nesmí neodborně napravovat, je to dokonce trestné. Při poranění páteře (nejčastěji zlomenina obratlového těla) je nebezpečí poranění míchy, hlavně zaklínění dvou sousedních obratlů. Následkem toho je pak obrna pod místem poranění. Poraněného zásadně nepřenášíme a zbytečně s ním nehýbáme, protože jakékoliv nešetrné, byť dobře míněné zákroky a manipulace, mohou zanechat nenapravitelné škody (ochrnutí). Raněný se položí na znak na tvrdou podložku a není-li tato k dispozici, tak raději v poloze na břiše. Nutný je transport do nemocnice.

Poranění kloubů

Podle závažnosti rozlišujeme pohmoždění, podvrtnutí a vykloubení. Pohmoždění vzniká úderem,

nárazem a pod., příznakem je otok, krevní výron pod okosticí, bolest a omezení pohyblivosti. První pomoc - elastické obinadlo, klid, ev. obklady. Podvrtnutí vzniká po nadměrném a nepřírozeném pohybu v kloubu, nejč. při špatném došlápnutí. Je to krátkodobé opuštění vzájemného styku hlavice a jamky kloubní, ale vždy se tyto styčné plochy vrátí do původní polohy. Poškodí se kloubní vazy, i kloubní chrupavka, může dojít i k roztržení cév a ke krevnímu výronu. Okolní tkáň zduří, modrofialově se zbarví. První pomoc - znehybnění, klid na lůžku, vždy je nutná RTG kontrola. Vykloubení je nejzávažnější z těchto poranění, při kterém dochází k vysunutí kloubní hlavice mimo kloubní jamku. Je provázeno otokem, krevním výronem, bolestivostí. První pomoc - znehybnění v poloze v jaké je, nepokoušet se o napravení a nemocného co nejrychleji dopravit do nemocnice.

Poranění svalstva

Bývají časté u sportovců. Svaly bývají často poraněny při tupých úrazech úderem, nárazem apod. Lehké úrazy vedou ke svalovým hematomům, které jsou provázeny bolestivým otokem a poruchou svalové funkce. Sval se musí ponechat v klidu. Svalové ruptury (prasklý sval) jsou následkem prudkého stahu svalového antagonisty. Často vznikají při nízkých teplotách. Nejčastěji bývá postižen trojhlavý lýtkový sval, dvojhlavý sval pažní. Ruptura může být částečná, nebo úplná. V okamžiku ruptury pociťuje nemocný prudkou, bodavou bolest. Nastane okamžitá porucha svalové činnosti, hematoma. První pomoc - znehybnit postiženou oblast, lékařské vyšetření, při úplné ruptuře je nutné chirurgické sešití.

Poranění mozku

Nejčastější je otřes mozku, kdy jde o porušení funkcí bez anatomické podstaty. Hlavním příznakem je bezvědomí. Po probuzení má postižený zvláštní ztrátu paměti, nepamatuje se za jakých okolností úraz vznikl, jinak paměť nebývá poškozena. Bývají bolesti hlavy, zvracení. Vážnějším stavem je zhmoždění mozku, při kterém je některá část mozku různou měrou poškozena. Mozkové buňky nejsou schopny obnovy, proto je tato část mozku navždy ztracena. Je-li poškozena oblast mozku nezbytná pro život, poraněný umírá. Nejtěžší je stlačení mozku, nejčastěji krevním výronem jako důsledek krvácení. Na nitrolební krvácení musíme pomýšlet tehdy, jestliže vědomí nemocného se postupně ztrácí až po určité době po úrazu. První pomoc - pokud je raněný v bezvědomí, péče jako u bezvědomí, hlavně zajistit volné dýchací cesty. Nemocného pokládáme do stabilizační polohy na bok. Je nutný absolutní klid a rychlý transport do nemocnice.

Poranění břicha a hrudníku

Organismus je ohrožen krvácením do dutiny hrudní a břišní, poraněním orgánů v břiše a dutině hrudní. Při otevřených poraněních neomývat, krýt sterilním mulem, zastavit krvácení. Při zavřených poraněních zvolit polohu podle vůle pacienta, při šoku protišoková opatření. Nepodávat žádné jídlo

ani pití, ani utišující prostředky. Rychlý odsun za pečlivého dohledu do zdravotnického zařízení.

Popálení

Vzniká kontaktním účinkem vysoké teploty na povrch lidského těla. Popáleniny přes 15 % povrchu těla jsou závažné, projevují se šokem. Popáleniny přes 50 % bývají smrtelné. Podle hloubky popálení dělíme popáleniny na 3 stupně.

1. stupeň - zarudnutí kůže bez puchýřů
2. stupeň - zarudnutí s tvorbou puchýřů a palčivou bolestivostí. Při těchto popáleních je kůže schopna se samovolně zhojit
3. stupeň - odumrtí tělního povrchu, příškvary, bolestivost malá. První pomoc - zamezit působení tepelné škodliviny, odstranit z okolí hořlavé látky, chladit popálené plochy studenou vodou 15-20 minut. Nestrhávat lpící oděv. Zabránit zanesení infekce do rány. Zde pozor na nutnou sterilitu!

Zasažení elektrickým proudem

V těchto případech jsou typické popáleniny, ztráta vědomí, zástava dechu. První pomoc - přerušení el. spojení a intenzivně začít s kříšením a pokračovat do příchodu odborné pomoci.

Uštknutí hadem

Přiložit škrticí obinadlo nad ránu, stáhnout končetinu, ranky nechat krváčet, desinfikovat, nikdy nevysávat.

Akutní otravy

Je-li pacient v bezvědomí, postupovat jako při bezvědomí. Při vědomí podáte vodu /nejlépe s živčišným uhlím/, dospělému až 1 litr, dítěti 2 šálky, vyvoláme zvrací reflex podáním sklenice vlažné vody, ve které jsme rozpustili 2 polévkové lžice soli, zajistíme zbytek požití stravy. Mléko podáváme, jen při otravě Fridexem.

POMOCNÍCI V IMUNITĚ

Stále více a více se mluví a píše o imunitě. Zajisté mnozí z Vás viděli, přečetli, nebo slyšeli mnohé o problému zvaném selhávání imunity, snížení imunity, alergie, astma atd.

Co je vlastně imunita? Co je vlastně alergie?

Jsou tyto zdravotní problémy jenom záležitostí současného dění, anebo byli známy již v minulosti? Kde se vzala alergie? Ználi ji už v dobách starých faraonů. Na kamenných deskách se zachovali záznamy, popisující smrt některého z vládců bodnutím hmyzu - vosy. Ve starém Řecku se v lékařských záznamech objevilo slovo astma - stav obtížného dýchání. V 19. století v průmyslových centrech Anglie byl zaznamenán zvýšený výskyt těchto problémů. Všechny zdroje uvádějí nám známé příznaky - senná rýma, zánět očních spojivek, kopřivka, svědění kůže, zrudnutí, kýchání, otoky, dušnost, exémy, v těžších případech zvracení, průjem, bolesti břicha a v nejhorším případě anafylaktický šok s rizikem smrti. Spouštěcí příčinou mohou být pylová zrna,

prach, roztoče, plísňe, epoxidy, potravinové přísady, jedy (vosy, včely), léky, parfémů atd.

Proč ve stejném domě je jeden alergik a jiný ne? Odpověď je jednoduchá, protože jsou jiní – zvláštní = atopičtí. Na vině je atopie - athopos - jiní, cizí. Je to naše černá skříňka - naše dědictví.

Proto se alergické choroby vyskytují v celých rodinných klanech. Čím více zástupců je v rodině, tím je větší riziko výskytu alergie. Je-li např. jeden z rodičů alergik, pro narozené dítě je riziko 40 % výskytu, u obou rodičů se zvyšuje riziko na 50 %. Je to určitá forma postupného selhávání imunity. Jak se z atopika stává alergik? Genetici objevili, že v 5. a v 11. chromozómu je uložen genový základ pro alergii. V evropských zemích a i u nás tvoří alergici 25 - 50 % populace, což je alarmující!

Roste počet dětí, které se musely vzdát svého oblíbeného zvířecího kamaráda. Nárůst byl v poslední době zaznamenán i u starých lidí. Ve stáří totiž nefunguje souhra jednotlivých imunokomponentů. Ne, že by ubyl počet imunitních buněk, ale zleniví a reagují pomalu. Původci nemocí zůstávají delší dobu v těle, a pomalu se pomnožují, umožňují a škodí. Proto je průběh infekčních nemocí u starých lidí tak prudký.

Existují dvě základní složky imunity, které se významně doplňují:

- buněčná imunita - obranná složka, kde působí různé typy lymfocytů.

- humorální imunita - protilátková, kdy v krvi cirkulují různé typy imunoglobulinů-protilátek - to je ochranná složka.

Určené T lymfocyty-pomocné, koordinují spolupráci a aktivují obranné buňky B-lymfocyty.

Jedním ze základních problémů při většině chorob je nedostatečná funkce imunitního systému. Tělo se nedokáže vzpamatovat z každodenního bombardování až 5000 chemických přípravků v potravinách a dalším 70 000 chemikálií ze životního prostředí.

V případě potřeby organismus dokáže denně vyprodukovat až 100 miliard obranných buněk.

První obrannou bariérou je neporušená kůže. Zdravé pH a chemické látky v kožním mazu brání snadnému pronikání nebezpečných bakterií. Dostatečná vlhkost kůže a sliznic nedovolí jejich pronikání. Proto, třeba ve stáří ochabuje vlhkost a prokrvení pokožky a nedostatek hlenu a tím se tyto lidé stávají snadnější kořistí choroboplodných mikrobů. Sliny a slzy také obsahují enzymy, které ničí nežádoucí bakterie. Droboučké chloupky na sliznici průdušek, nebo chloupky v nose také zachytávají cizí tělesa ze vzduchu. Jsou ještě 2 hlídači bezpečí těla:

Krční a nosní mandle, byť pro současnou medicínu jsou pouze bezvýznamné výrůstky. Jsou ale velmi důležité - jsou primárním čidlem spouštěcích obranných mechanismů. Tato čidla, při nadměrném zatěžování otupí. Pak nastupuje sekundární okruh imunitního systému - jenž je uvnitř těla v krvi a lymfě. Selže-li i tento, průnik mikrobů a škodlivin je snadný.

Imunitní systém sídlí i v tlustém střevě. Tlusté střevo disponuje zvláštní stimulační soustavou,

kteřá povzbuzuje celý organismus. Každý úsek tlustého střeva stimuluje konkrétní orgán. Tato 5-6 m dlouhá stočená trubice je vybavena spoustou záhybů, řas, klků a výběžků, čímž vzniká úctyhodná plocha 300-400 m², což představuje plochu větší jak tenisové hřiště. Pod povrchem střevní sliznice leží shluky lymfatické tkáně v níž přebývá obrovské množství imunitních buněk a je zde 70 % imunitního systému. Těchto 70 % imunity v břiše důmyslně spolupracuje a ovlivňuje zbývajících 30 % imunitní soustavy. Obranná schopnost imunitních buněk ve střevě klesá, pokud se naruší střevní mikrobiální flóra - např. opakovaným užíváním antibiotik, zlou životosprávou, nebo stresem, kouřením, pitím alkoholu, užíváním drog apod.

POSELSTVÍ ALERGIE: z duchovní roviny: je to konflikt mezi nahromaděným vnitřním tlakem a senzibilitou. Je to válka na tělesné rovině, je to nahromaděná negativita z každodenních životních prožitků, ale může to být i nepoznaná agrese, potírání toho, co vyvolává strach, bezmocnost, něco změnit ve svém životě. Přitom si to postižení lidé nemusí ani uvědomovat.

Alergie na zvířecí srst obecně je strach z lásky - kočička je něžná, měkká, mazlivá, pes je kousavý, kousnu tě, sežeru tě z lásky, kuň - pudovost, silou svého stehna ovládám svět.

Semena trav a květní pyl znamenají strach z plodnosti a sexuality. Alergie na domácí prach signalizuje strach ze špíny, nečistoty, nebo strach z vnitřního úklidu.

Alergie na léky a potraviny naznačují nebezpečí a strach z nečistot.

Věděli jste, že u imunity hrají důležitou roli i smysly? Sluch, zrak, čich, chuť a hmat, zajišťují bytí a pohyb fyzické stránky tvořivého ducha.

Zrak - prvotně signalizuje nebezpečí, hrozí-li našemu tělu z vnějšího prostředí.

Sluch - zajišťuje prvotní orientaci s vnějškem a na rozdíl od zraku, který je např. v noci odpojen, sluch je zapojen trvale a dokonale mapuje nejen výšeč vnějšího prostředí.

Čich - informuje o stavu okolního prostředí a o jeho vhodnosti či nevhodnosti. Nelze ho oklamat jako zrak a sluch a pokud funguje bez závad, včas nám zprostředkuje to, co sluch a zrak nedovedou.

Chuť - je ještě preciznější v rozlišování látek, které vstupují do těla. Tento smysl podléhá přísné kontrole tvořivého ducha, který rozhoduje jestli vhodnou a prospěšnou hmotu schválí pro potřebu těla.

Hmat - je nejrozsáhlejší smysl, co do plochy testovacích čidel - je na celém povrchu těla, hlídá pohodu a stráží i když spíme.

Jak prapodivně jsme stvořeni!

Zhruba jsme si řekli základní myšlenky o imunitě a nyní nastává otázka, jak pomoci našemu imunitnímu systému. Na našem trhu a v lékárnách je nepřehledné množství produktů v lepší, nebo horší kvalitě a člověk nad tím množstvím bezradně stojí a pokyvuje hlavou, co si vybrat.

V imunologických poradnách nám většinou naordínují imunomodulátory - alias lyzáty, které se podávají při snížení protilátkové složky imunity. Pomocí lyzátů se nabudí imunitní systém a postupně se normalizuje.

V těžších případech se podávají transfer faktory - což jsou výtažky z lidských nebo vepřových bílých krvinek, které mají schopnost nastartovat buněčnou imunitu, nejlépe v kombinaci s immuno-modulátory.

Pak jsou zde imunoglobuliny - což jsou protilátky bílkovinné povahy, které produkují bílé krvinky typu B.

IgA, IgG, IgM - jsou obranné protilátky.

IgE - je alergická protilátka

IgD - je zatím málo prozkoumaná oblast protilátek.

Tyto látky se však podávají u vážného poškození imunitního systému a v případě na vyžádání stojí i několik tisíc - ba desettisíc korun.

Existují však i přírodní pomocníci v podobě třapatky nachové - *Echinacea purpurea* - která aktivuje fagocyty - žravé buňky, dále jsou to beta glukany, nebo třtinový extrakt s beta glukany, extrakt z kobyliho mléka, vitamin C, který odstraňuje histamin z těla, vitamin E, který potlačuje záněty. Zinek - utlumuje aktivitu histaminu, Selen - pohlcuje rtuť, olovo, kadmium, Silicium - křemík a aminokyseliny z bílkovin zlepšují funkci brzlíku a tím zajišťují aktivitu T lymfocytů, chrání brzlík před poškozením volnými radikály.

Obrovskou nadějí je houba Reishi, která je imunostimulans. Pozornost zaslouží *Cistu Incanus*, se svými protizánětlivými účinky. *Aloe Vera* je jedna z nejsilnějších pomocníků, která obsahuje všechny tělu potřebné vitamíny, minerály, aminokyseliny, enzymy, saponiny a další. Důležitá je však kvalita, existuje 300 druhů této rostliny, ale jenom 4 jsou skutečně léčivé. Musejí růst na speciálních půdách, výhonky musí růst 4-5 let, nesmí se zpracovávat se slupkou, protože ta obsahuje projímadla.

Velkým darem z boží lékárny je Colostrum. A proč Colostrum? Je to výtažek z mléka a mateřského mléka prvních 12 hodin po porodu. Je to první napití, které rozhoduje o přežití. Jsou zde obsaženy všechny obranné látky. Colostrum dává život, je iniciátorem látkové výměny a obranyschopnosti. Obsahuje mega dávky imunoglobulinů - všech, nejen IgG. Vyrábí se z hovězího mléka, protože obsahuje 40 x větší koncentraci obranných látek, než je v mléku lidském. Žhavou novinkou jsou výrobky, které jsou kombinací tří sladkovodních mikrořas a umí znovu nastavit výkonnost našeho imunitního systému na původní maximální úroveň. Obsahuje 4000 vitálních látek, 95 % z objemu řas je ihned vstřebáno organismem na buněčné úrovni.

Všechny tyto produkty jsou velkými pomocníky při zvýšení naší imunity. Ale jedním z nejdůležitějších faktorů je, zda jsme schopni tyto látky ve svém těle zpracovat? Rozhodující je stav našich buněk. Žádný z nás nemá ideální metabolismus a tak je otázkou, jak nejlépe tyto produkty využít? Naše buněčné membrány nejsou průchodné a

o mezibuněčném prostoru ani nemluvíme. A pokud naše buňky nemají vyrovnanou elektromagnetickou bilanci, životní pochody v našem těle nefungují jak by měly. Pomocí pulzní magnetoterapie, která je jednou z podmínek života na zemi, lze upravit činnost buněk. V okamžiku správného fyziologického vyladění organismu do optima s vesmírným řádem, se spouštějí v těle regenerační procesy, otevřou se buněčné membrány, které do té doby zadržovaly škodliviny, a tak, se vyčistí buněčné řečiště. Tím se automaticky zvýší vazební kapacita organismu vůči vitaminům, minerálům, stopovým prvkům atd. Přírozenou cestou se zvyšuje funkce imunitního systému a produkty, které užíváme zužitkujeme ne na 20 %, ale na 80-90 %. A to je rozdíl!

Když používáme pulzní magnetoterapii, tak veškeré problémy, které v těle máme, se odhokují z buněčné úrovně - ať je v nervech, kostech, sva-lech, žlázách, cévách nebo orgánech. A protože se jedná o simulaci přírodního zemského magnetizmu, který je v důsledku elektrosmogu trvale narušen, nedá se s touto metodou předávkovat, nemá vedlejší účinky, nevadí kovy v těle, ani choroby srdce, kromě kardiostimulátoru. Ale ani tito lidé nejsou vyloučeni z možnosti léčby, protože si mohou magnetizovat vodu, potraviny, ovoce, zeleninu a třeba i lůžko, protože zemský magnetismus je všude, v meziatomárních, mezimo- lekulárních úrovních.

Působí i v jemnohmotných tělech, kterými jsme obklopeni a harmonizuje nás s vesmírem. Tím příznivě působí nejen na naše fyzické zdravotní problémy, ale vyladují nás i do psychické pohody.

Naše Universum se postaralo o životní prostředí, které nám zabezpečovalo zdravé životní podmínky. Bohužel, byl to právě člověk, který poničil všechny biologické systémy a následky si nese v podobě zdravotních problémů.

Všechny produkty o kterých jsme mluvily, jsou v kombinaci s pulzní magnetoterapií nejsilnějšími pomoc-níky na cestě k posílení obranyschopnosti našeho organismu. Je pravdou, že některé z uvedených produktů, jsou cenově náročnější. Ale musíme si také uvědomit, že naše tělo, které jsme dostaly, je jediné, co nám musí do smrti vydržet. Chraňme si ho - je to dar.

Všichni - bez rozdílu, máme možnost správnou životosprávou, dostatečným pohybem, přísunem zdravých potravin, dostatečným spánkem a změnou životního stylu zkvalitnit svoje životy. Kouření, alkohol, přejídání nám ke zdraví nepomohou. Venku na nás číhá svět plný smogu, hluku, nečistot, stresu a jenom silní jedinci jsou schopni přežít ve kvalitě a v spokojenosti. Každý z nás má volbu, zda chce žít radostně a plnohodnotně, anebo chce jen přežívat. Co si vyberete Vy? Já bych Vám přála dobrý výběr, hezký život ve zdraví!

Izabela Klimová, prom. biol.

Informace o produktech a o pulzní magnetoterapii na tel. č.: 775 077 053

METODA AKTIVNÍ ČINNOSTI PŘI PROUTKAŘENÍ

Konrád Brotz, prosinec 2009

Od mládí jsem se zajímal o parapsychologii, která později své zaměření poněkud změnila a byla nazvána psychotronikou. Celkem šestkrát jsem přečetl základní dílo Břetislava Katky, našeho nejlepšího badatele v tomto oboru mezi dvěma světovými válkami.

Z publikací prof. Františka Kahudy mě nejvíc zaujala zpráva, v které geolog, kterého jsem osobně znal, popisuje průzkum ložiska molybdenitu v západních Čechách proutkařem Ing. dr. Františkem Slonkem ze svého bytu v Litoměřicích. K dispozici měl vzorek rudy a mapy okolí zkoumaného ložiska. Na ploše velké asi 20 km našel několik předpokládaných výskytů rudy do hloubky 700 m. V přítomnosti geologů v Ústředním ústavu geologickém v Praze při práci s virguli na mapách výskytu upřesnil a doplnil. V terénu pak přesněji lokalizovali celkem 17 výskytů, z nichž 15 bylo podle geologických předpokladů pravděpodobných a některé byly navrženy k vrtnému průzkumu (1).

O proutkaření jsem se dříve zajímal jen v literatuře, protože jsem se nesetkal se žádným proutkařem při práci. Před 22 lety někteří spolupracovníci - geologové zkoušeli reakci virgule - svářecích drátů v podobě písmene L v chodbě budovy v otevřených mřížových dveřích ze železa, protože prý s tímto typem virgule bylo na dvoře závodu hledáno zakopané potrubí. Mně se vodorovné části drátů v místě mřížových dveří překřížily, pak se naopak od sebe vzdálily nebo se stočily doprava, jak jsem si těsně před tím přál.

Druhý den jsem práci s dráty začal zkoušet v terénu při geologickém mapování v sedimentech křídového stáří na Českolipsku. První nalezenou anomální zónu na místě předpokládané žíly čedičové horniny jsem v terénu označil a při chůzi zpět jsem ji našel s určitým zpožděním (o 0,2 m dál), ale při dalším přecházení v obou směrech jsem ji našel na stejném místě. Anomální zónu o šířce 2-11 m jsem sledoval v délce asi 300 m.

Při další terénní práci jsem procházel kolmo na tuto zónu a myšlenkově jsem se soustřeďoval na stále větší hloubky. Při hloubce 1 m dráty (virgule) nereagovaly, při hloubce 2 m zaznamenaly 2 m širokou anomálii a dále při větších hloubkách širší anomálii, až nakonec při hloubce 700 m zaznamenaly v prakticky stejném místě 9 m širokou anomálii.

V místě anomální zóny jsem nechal strojně vyhloubit průzkumnou rýhu. V rýze jsem zdokumentoval v místě anomálie v hloubce 1-2 m necelé 2m širokou zónu silně prokřemenělého pískovce ve stejném směru s anomální zónou. V této oblasti bývají žíly čedičových hornin často doprovázeny zónami pískovců s křemitým tmelem a v místě vyklínění čedičových žil často pokračují ve stejném směru zóny prokřemenělého pískovce, takže výskyt vulkanické zóny se potvrdil s určenou šířkou a hloubkou.

Později jsem na této lokalitě na podrobně vytýčených profilech povrchového geofyzikálního průzkumu zjišťoval pomocí virgule vulkanické zóny v hloubce 5 m a 300 m. Při sledování vulkanických zón v různých

profilech a kontrolně v obou směrech jsem se snažil zjišťovat zóny přesně svisle dolů, což se mi brzy dařilo, protože byl nalezen souvislý průběh zón v obou hloubkách na zemském povrchu ve stejných místech, a tedy svislý úklon všech nalezených vulkanických zón.

Na základě těchto zkušeností jsem pochopil, že je možné přesně určovat hloubku zkoumaných zón. Podle této pracovní hypotézy jsou impulsy životní energie nejdříve vysílány z centrálního nervového systému ke stanovenému cíli ve změřené nebo odhadnuté vzdálenosti v přibližně vodorovné rovině. Odražené části impulsů se v centrálním nervovém systému přijímají a vyhodnocují. Pak se vysílají impulsy přesně svisle dolů do stejné vzdálenosti a při chůzi přes zkoumanou zónu centrální nervový systém vyhodnocováním odražených částí impulsů určí šířku zkoumané zóny. Centrální nervový systém předává zjištěné informace vědomí prostřednictvím svalů rukou, které podvědomě pohybují virguli. Tímto způsobem virgule otočením do anomální polohy oznámí na zemském povrchu šířku zkoumané zóny ve zkoumané hloubce.

Při mapování vulkanických zón na vrchu Ralsko jsem v blízkosti dvou křižovek cest omylem sledoval průběh jedné zóny do hloubky 300 m ve dvou profilech navzájem od sebe vzdálených jen 40 m. V obou profilech byla zjištěna stejná šířka zóny a stejný úklon 89,6° k západu, takže se vlastně jednalo o kontrolní ověření určení úklonu zóny se shodným výsledkem (2).

Při tomto mapování jsem zjišťoval úklony mapovaných struktur v 93 profilech do hloubky 300 m. Všechny profily jsem prozkoumal při nalezení struktury a pak znovu jsem ve stejných místech struktury znovu vyhledal a ve všech profilech bez výjimky kontrolně potvrdil stejné úklony, i když jsem si je někdy už nepamatoval. Na okraji mapovaného území osm struktur změnilo úklon z téměř svislého úklonu (do 89,75°) na úklon 66°-83°. V mapovaném území tedy byla zjištěna oblast téměř svislých struktur a oblast ukloněných struktur. Na území mapovaném 4 km severně jsem na všech strukturách našel přesně svislé úklony. Zde tedy byla nalezena oblast svislých struktur (3).

V knize 4 jsem popisoval lineární zvodnělé zóny na 42 lokalitách. Jen 7 % popisovaných lokalit leží v oblastech ukloněných zón, 17 % lokalit v oblastech téměř svislých zón a 76 % lokalit v oblastech svislých zón, což odpovídá mé zkušenosti, že jsem dosud na malém počtu lineárních zvodnělých zón zjistil šikmý úklon zón, ale na větším počtu zón téměř svislý úklon a na převážném počtu zón zcela svislý úklon.

Popsanou metodu určování hloubek používám pro všechny typy zkoumaných zón a průzkumné výsledky se mnohokrát potvrzovaly. S používáním této metody jsem se v literatuře dosud nesetkal. Většina badatelů v této oblasti pracuje s představou pasivního zachycování záření zón z podzemí. Pak mylně předpokládají, že lineární zvodnělá zóna vysílá paprsek pod úhlem 45°, což využívají k určení hloubky (5). Ve skutečnosti určují hloubku na principu mé popsane metody.

Po 11 letech práce s virguli jsem jeden rok pokusně vyhledával podzemní vodu nejdřív na mapě a pak v

terénu. Ze začátku jsem na mapě vyhledával vodu na zkoumaném pozemku nebo v jeho blízkosti a později na vzdálenost kolem 10 km vždy v neznámém terénu. Všech sedm prvních lokalit bylo úspěšných. Výsledky jsem stručně popsal na pokračování v Českolipském deníku (6). Při hodnocení po pěti letech z celkových 21 lokalit jsem 6 lokalit zkoumal na dálku. Průzkum na mapě na lokalitách byl úspěšný v 93 % a na dálku v 83 %. Později jsem zkoumal podzemní vodu na mapě většinou na velkých plochách a rovněž úspěšně.

Při vyhledávání podzemní vody na mapě na dálku pracuji s představou, že dojde k přímočarému energetickému spojení z mého centrálního nervového systému na zkoumané území a pak pokud možno k podobnému průzkumu, jako při práci v terénu.

V posledních letech potvrzují správnost předpokladu aktivní činnosti nervové soustavy a podvědomí (duše) při vyhledávání zón na dálku na okraji zkoumané plochy prakticky při všech terénních pracích. Z určitého stanoviště vyhledávám určité zóny na stanovené ploše velké až několik set metrů, přitom se vstoje otáčím, soustřeďuji pozornost dopředu a virgule (L-dráty) odpovídá na myšlené dotazy. Velikost nalezené zóny se pozná podle velikosti úhlu mého otočení, při kterém virgule reaguje. Dříve jsem poznal z druhého stanoviště podle jiného směru místo nalezené zóny na křížení obou směrů a dnes, pokud vidím na zkoumanou plochu, poznám místo nalezené zóny zrakem jako výraznější plochu. Na nalezeném místě plynule na zemi označím konturu zóny nebo šířku a směr lineární zóny a zónu podrobně prozkoumám do hloubky a případně i do výškv.

Ing. Pavel Kozák píše, že popisovaný bod na zóně pozitivní energie na vertikální přímce si může v terénu každý vyhledat sám (7). To znamená, že také pracuje s virguli za předpokladu aktivní činnosti nervové soustavy a podvědomí při vyhledávání zón v terénu a současně předpokládá, že tak pracuje každý zkušený radiestét (proutkař).

Podle této knihy jsem se bez osobního styku s autorem naučil vyhledávat plošné zóny pozitivní energie se zónou pozitivní energie na vertikální přímce s velkou intenzitou a linie ley (ley lineš), které přenášejí energii při zemském povrchu mezi zónami na vertikálních přímkách. On totiž píše, že se zóny pozitivní energie nacházejí na hradištích, hradech, zámcích a na téměř všech církevních stavbách. Naučil jsem se je hledat hlavně na kostelech a kaplích, ale vyskytuje se jich podstatně víc.

S přítelem, bývalým vrtmistrem, který při zaměstnání vystudoval geologickou průmyslovou školu, jsem v poměrně nedávné době spolupracoval v terénu za účelem vyhledávání geopatogenních zón a zón pozitivní energie před stavbou domů. Před kontrolním ověřením části zvodnělé a geopatogenní poruchové zóny v podobě spirály se 48 přibližně kruhovými částmi v České Lípě se v mé přítomnosti za chvíli naučil plynule sledovat zónu. Potom u stromu s rakovinnými nádory, kde jsem spirální zónu našel, správně vyhledal několik přibližně kruhových částí, správně je sledoval a určil šířku zóny 0,1 m shodně se mnou (8).

Později na jiné lokalitě se rychle naučil vyhledávat v profilu v určitých hloubkách zlom a intenzitu

geopatogenní zóny zlomu. Na další lokalitě se velmi rychle naučil plynule sledovat obě globální mříže. K tomu mu dopomohly úseky pásů globálních mříží na prasklinách a opravených dírách v betonové ploše a v prasklinách ve zdech, protože se hned po ověření průběhu pásu přesvědčil o správnosti výsledků - praskliny vznikly účinkem zemské nebo kosmické energie na pásech globálních mříží. Téměř všechny díry na asfaltových a betonových plochách vznikají na křížení pásů globálních mříží. Na okraji úseku dlouhého 6 m na prasklině v betonové ploše se pás posunul o 0,3 m na stranu. Vzápětí jsem potvrdil změnu polohy pásu. Později se však pás zase vrátil na prasklinu. Na silných kořenech na zemském povrchu zjistil správně křížení všech čtyř pásů globálních mříží. Jinde na dálku hned zjistil směr na zónu a vyhledal v terénu zvodnělou eliptickou zónu.

Nedávno jsme spolu navštívili lokalitu Boží vrch u Verneřic (bývalý okres Děčín), popsanou v knize od Ing. Pavla Kozáka (7). Ze stanoviště od silnice jsem zjistil směr na zónu pozitivní energie na vrcholu Božího vrchu. Ze stejného stanoviště jsem našel též blízkou běžně se vyskytující lineární zónu pozitivní energie o šířce 0,6 m. Kolega při prvním průzkumu tohoto typu zóny ji hned stejně se mnou lokalizoval se stejnou šířkou. Prozkoumal jsem ji v hloubce 100 m. On to zkusil poprvé a dráty (virgule) ukázaly zónu o 1 m vedle povrchového průběhu. Tento výsledek svědčí o tom, že zónu zřejmě sledoval v hloubce, ale bude muset trénovat přesně svislý úklon.

Na vrcholu jsme našli zónu protaženou ve směru hřbetu. Velkou intenzitu jsme oba našli na nejvyšším bodě čedičového vrchu o velikosti 2 m. Podle popisu v knize jsme na jihovýchodním úpatí vrcholu našli obdélníkovou kamennou zídku a uprostřed 2 m dlouhou keltskou mohylu ve směru sever - jih, která se nachází ve svislé kruhové zóně pozitivní energie o průměru 3 m. Na mohyle jsme našli popisovanou ochrannou negativní energii. Na okraji mohyly jsme oba zjistili menší intenzitu a uprostřed velkou intenzitu. Při průzkumu v hloubkách a ve výškách po 0,5 m zóna dosahovala do hloubky i výšky 1,5 m.

Před rokem jsem vyhledával nový vodní zdroj pro zemědělského inženýra, který chová asi 60 koní. S virguli (L-dráty) sice uměl trochu zacházet, ale neměl dost zkušeností. Vysvětlil jsem mu princip práce s virguli a mou metodu určování hloubky. Po změření vzdáleností v terénu určil dříve než já stejně se mnou hloubku podzemní vody v horninách 16 m a na nově nalezené zvodnělé zóně určil rovněž přede mnou stejnou hloubku vody v zóně 8 m. Zanedlouho potom se zúčastnil mé přednášky o práci s virguli. Před přednáškou nám ukazoval v místnosti několik průběhů globální mříže. Napadlo mě, že se jedná o Hartmanovu globální mříž, protože má širší a intenzivnější pásy než Curryho globální mříž. Hned jsem potvrdil shodný výskyt pásů, ale o výskytu pásu u okna jsem si nebyl jistý, jestli je dobře určen, protože jsem před přednáškou našel v místnosti jediné křížení tří pásů globálních mříží na druhé straně místnosti půl metru od okna a zde byla vzdálenost poněkud větší a pás měl probíhat rovnoběžně se stěnou oken. Prošel jsem po pásu přesně na křížení tří pásů, takže všichni účastníci přednášky viděli shodné a správné (dva dny předtím zakreslené) vyhledání pásů. V tomto směru

mě překvapil, protože před vyhledáním globálních mříží u jeho postele o nich nic nevěděl.

Po přednášce jsem mu na náměstí v České Lípě ukázal eliptickou zónu pozitivní energie v místě, kde v roce 1820 vyhořel největší kostel města. Hned s virguli sledoval zakřivenou konturu zóny, kterou jsem vzápětí přesně potvrdil. Naznačil jsem mu místo zóny pozitivní energie na vertikální přímce. Bod této zóny určil přesně a hned jsem potvrdil, že se nachází stále na stejném místě. Tuto zónu jsem našel asi o měsíc dřív, než jsem na modelu středověké České Lípy poznal, že se kostel skutečně nacházel v této části náměstí.

Ve své praxi jsem se shodoval již s více radiestety. Tyto výsledky jsem popsal proto, aby bylo zřejmé, že při pochopení aktivní činnosti nervového systému a podvědomí (duše) při práci s virguli jsou výsledky podstatně úspěšnější a věrohodnější než při neznalosti principů práce s virguli, kdy pak může docházet k omylům. Vždyť všeobecně platí, že při správném pochopení teorie jsou praktické výsledky dokonalejší.

Byl bych rád, kdyby se radiestezie rozvíjela rychleji, protože v mnohých směrech může lidem, živočichům i rostlinám na Zemi zlepšovat životní prostředí, které je technickou civilizací a nedostatečnou znalostí přírodních zákonů (různé energetické zóny) značně poškozováno. Navíc je při práci s virguli možné zjišťovat průběh různých zón se zemskou a kosmickou pozitivní energií, které současná věda a technika ještě nedokáže zkoumat. Dobře vykonávaná práce s virguli a kyvadlem může přinášet dosud netušené poznatky a tak přispívat k rychlému vědeckému pokroku.

Literatura

1. F. Kahuda: Fundamentální záření hmot. Závěrečná výzkumná zpráva. ČVUT, Praha, září 1980, str. 4/18 - 4/28.
2. K. Brotz: Fonolit na vrchu Ralsko a jeho ověření metodou radiestézie. Sborník Bezděz 1997, Okresní vlastivědné muzeum Česká Lípa.
3. K. Brotz: Nový typ poruchových zón - geopatogenní zóny. Kniha prošla schvalovacím řízením, ale nevyšla.
4. K. Brotz: Jak vyhledávat podzemní vodu pomocí virgule, 2 díly, červen 2007. Kniha ještě nevyšla.
5. Cz. Spychalski: Radiestezie v domě a na zahradě. Státní zemědělské a lesní nakl., Poznaň 1983.
6. K. Brotz: Proutkaření je pro řadu lidí opravdu jasnovídná schopnost. Českolipský deník, Česká Lípa 1998-1999.
7. P. Kozák: Energie krajiny. ArchET, České Budějovice 2005.
8. K. Brotz: Potvrzení spirální zvodnělé a geopatogenní poruchové zóny jiným radiestétiem. www.kpuf o. cz/wcl/uvod.htm - oddíl Psychotronika v praxi, duben 2006.

ZÁMEK LEMBERK BYL POSTAVEN PODLE TVARU ZÓN POZITIVNÍ ENERGIE

Konrád Brotz, prosinec 2009

Již několik let zjišťuji s využitím virgule na téměř všech vrcholech kopců, vrchů a hor a na skálách plošné zóny pozitivní energie. V každé svislé plošné zóně, která má v mapě většinou kruhový nebo eliptický tvar o velikosti 2-50 m, bývá jedna zóna pozitivní energie na vertikální přímce s velkou intenzitou. Z ní vychází většinou jedna nebo dvě, ale někdy několik linií ley („ley line“), které přenášejí při zemském povrchu přibližně do hloubky a výšky 100 m pozitivní energii. Zóny pozitivní energie na vertikálních přímkách se nacházejí na nejvyšším bodě skály nebo vrcholu. Z tohoto zjištění vyplývá, že zóny pozitivní energie horniny zpevňují, takže více odolávají vůči zvětrávání. Pro vznik skal a vrcholů je zapotřebí doba mnoha tisíc i milionů let. Zóny pozitivní energie na vrcholech a na skálách tedy po velmi dlouhou dobu nemění svou polohu.

V srpnu 2007 jsem poprvé pomocí virgule prozkoumal zámek Lemberk u Jablonného v Podještědí (bývalý okres Česká Lípa). Zjistil jsem, že na celém nádvoří zámku je zóna pozitivní energie s normálně velkou intenzitou. Uprostřed nádvoří 1 m severně od poklopu kanalizace jsem našel zónu pozitivní energie na vertikální přímce s velkou intenzitou. Okraj zóny jsem našel u vchodu do souvislého objektu zámku. Sledoval jsem jej plynule kolem celého souvislého objektu zámku. Okraj zóny procházel asi 0,5 m od zdi budov a dvou bastionů zámku, jen před vchodem do zámku zabíhal až do vzdálenosti 1 m (viz obr.).

Okraj zóny pozitivní energie zde má tvar asi 70 m dlouhé křivky podobné elipse, která je na východní straně zmenšena úsečkou dlouhou 44 m a na západní straně úsečkou dlouhou 18 m ve směru sever - jih. Předpokládám, že větší zakřivení křivky a prodloužení tvaru směrem k JJV může být způsobeno tím, že na tomto okraji plošné zóny je eliptická zóna kaple protažená ve směru SSZ-JJV a ve stejném směru prochází rovněž linie ley z vertikální přímky ve vstupní věži do středu nádvoří.

Podobný tvar plošné zóny pozitivní energie jsem našel již v minulosti poblíž České Lípy. Kruhový tvar zóny o průměru 8 m je zde na východní straně zmenšen úsečkou ve směru přibližně sever - jih a na zóně pozitivní energie na vertikální přímce roste neobvyklá skupina 23 kmenů vrby, které rostou šikmo do stran.

Rovněž při mapování vulkanických a tektonických zón na vrchu Ralsko jsem našel zónu ve tvaru smyčky zmenšené úsečkou, která se vyskytuje v soustavě pěti úseček různých zón se schodovitým uspořádáním ve směru SZ-JV (2).

V červenci 2009 jsem zkoumal zámek Lemberk podruhé. U vратnice jsem našel linii ley a sledoval jsem ji prostředkem chodníku do vstupní věže. Ve vstupní věži jsem našel kruhovou zónu pozitivní energie se zónou pozitivní energie na vertikální přímce uprostřed. Další linii ley jsem sledoval rovně na vertikální přímku uprostřed nádvoří, jejíž poloha se od mé první návštěvy nezměnila. Chodník před

vstupní věži a vstupní věž jsou orientovány ve směru první linie ley, kdežto chodník za vstupní věží a kaple jsou postaveny v málo odlišném směru druhé linie ley (obr.). To dokazuje, že stavitel průběh obou linií ley znal a využil je k tomu, aby lidé chodili po těchto liniích s pozitivní energií.

Na hlavní věži jsem našel kruhovou zónu pozitivní energie s průměrem téměř odpovídajícím dolní části věže. Kaple byla umístěna do eliptické zóny pozitivní energie na okraji souvislého objektu zámku zřejmě proto, že zde byla vhodná velikost zóny a její orientace vzhledem k ostatním částem stavby.

Celý souvislý objekt zámku kopíruje tvar plošné zóny pozitivní energie a vhodně využívá tři menší plošné zóny pozitivní energie uvnitř této plošné zóny (viz dále). I vstupní věž byla umístěna na blízkou kruhovou zónu pozitivní energie. Díky těmto přízpůsobením tvaru zóny mnoho zdí není postaveno v pravém úhlu, ale tak, aby se od pravého úhlu co nejméně lišily (obr.). Základy zámku byly postaveny celé ve velké plošné zóně pozitivní energie 0,5 m od jejího okraje proto, aby se základy daly snadno vytýčit a aby se později mohl okraj zóny kontrolovat.

Pouze malou věž se schodištěm v západním křídle zámku jsem na zónu pozitivní energie neprozkoumal, protože při prvním průzkumu zámku jsem nepředpokládal, že by mohly být malé zóny ve velké zóně, z nádvoří malá věž nebyla vidět a z vnější strany není přístupná. Předpokládal jsem však, že v místě malé věže se pravděpodobně nachází malá kruhová zóna pozitivní energie a zóna pozitivní energie na vertikální přímce. Toto bylo potvrzeno při třetí návštěvě při kontrolním ověřování zón na zámku, kdy jsem z nádvoří našel přesně ve směru na malou věž zónu pozitivní energie na vertikální přímce. Linie ley ze středu nádvoří směrem k západu zřejmě směřuje na malou věž (obr.).

Podle historických záznamů byl hrad přestavěn na zámek v pozdně renesančním slohu a zejména v letech 1660-1680 v raně barokním slohu prý vznikla nad průjezdem kaple, severní křídlo, nad konírny východní křídlo a zámek byl zabezpečen dvěma bastiony (1). Kde tedy byla v původně postaveném hradu kaple, když se kaple v hradech normálně stavěly? Vstup do zámku na nádvoří bylo třeba řešit průjezdem a kaple mohla být umístěna na zóně pozitivní energie nad ním.

Zámek prý potřeboval zabezpečení dvěma bastiony a hrad je nepotřeboval? Hrady se budovaly především tak, aby odolaly nepřátelským útokům a bastiony byly pro obranu hradu důležitou součástí. Po čtyřech a půl stoletích zřejmě zdivo bastionů potřebovalo obnovu, a proto bylo nově obloženo pískovcovými kvádry. Konírny zřejmě potřeboval nejen zámek, ale i hrad, takže základy východního křídla byly vybudovány při stavbě hradu. Hrad byl zřejmě vybudován nízký a snad bez severního křídla. Podle historiků se z hradu zachoval jen čtverhranný základ dnes okrouhlé hlavní věže a základy obdélného paláce na nádvoří (5).

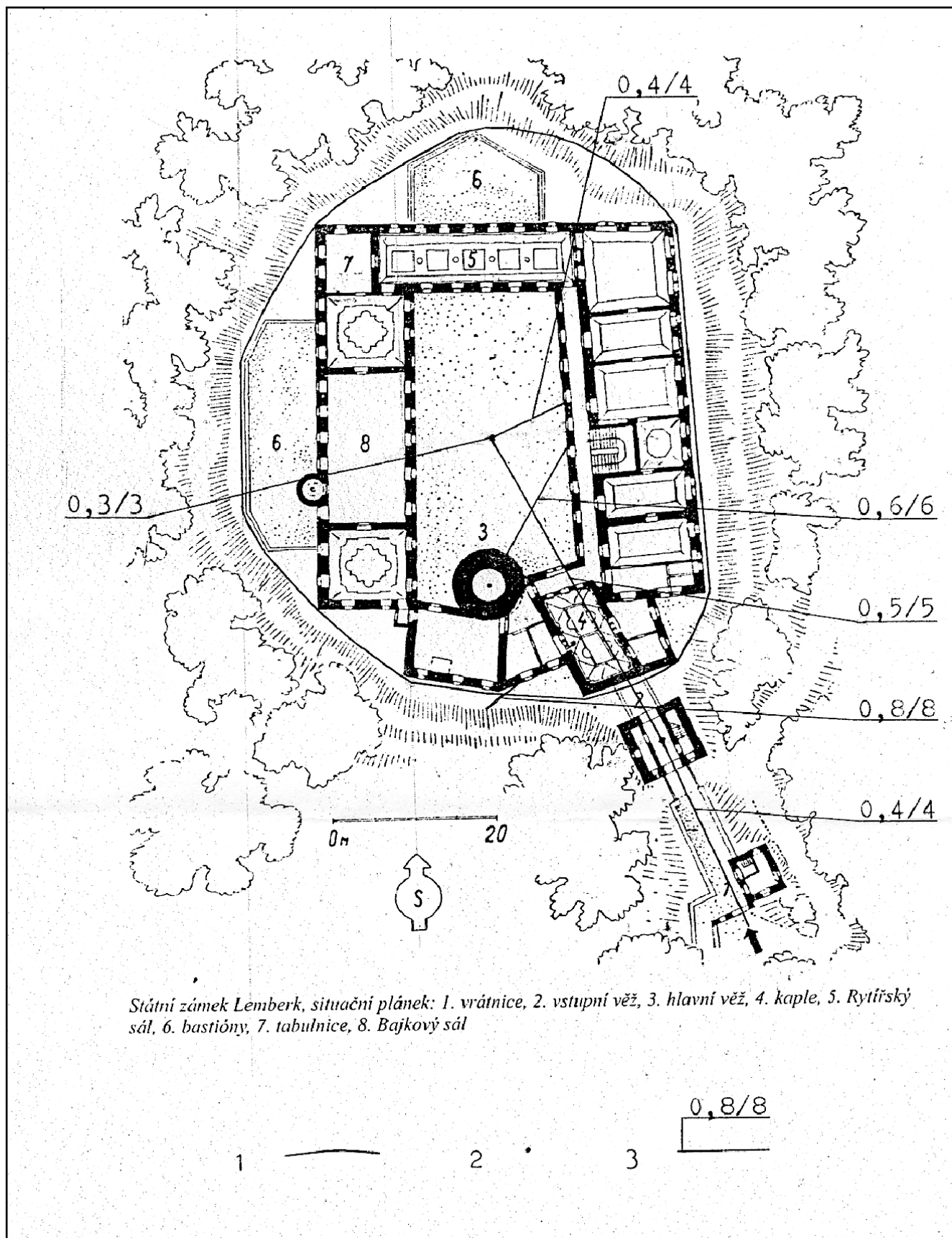
Stavitelé hradišť, tvrzí, hradů, zámků a všech církevních staveb v té době stavěných znali různé typy zón pozitivní energie a využívaly je pro projektování staveb (3). Na základě průzkumu zón pozitivní energie pomocí virgule je velmi pravděpodobný předpoklad, že základy hradu Lemberk byly shodné s dnešními základy zámku a byly vybudovány na základě znalosti tvaru tří typů zón pozitivní energie. Podle tohoto průzkumu se tvary zón pozitivní energie od postavení hradu za téměř 800 let nezměnily.

Při čtvrtém průzkumu zón pozitivní energie na zámku Lemberk a v jeho okolí jsem zjistil, že ze zón pozitivní energie na vertikální přímce v kapli Nejsvětější trojice u malého lesního hřbitova vychází výrazná 1 m široká linie ley a probíhá prostředkem asi 400 m dlouhé rovné státem chráněné lipové aleje až k Bredovskému letohrádku. Linie ley dále probíhá s poněkud proměnlivým směrem prostředkem cesty mezi starobylými chalupami v délce asi 200 m k zámku a u zámku výrazně mění směr a probíhá prostředkem příjezdové silnice k zámku. Lipová alej a tyto cesty byly pravděpodobně založeny v době výstavby Bredovského letohrádku současně s raně barokní přestavbou zámku. Z toho vyplývá, že stavitel posledních velkých raně barokních úprav zámku znal a využíval zóny pozitivní energie. Současně to znamená, že se tvar těchto zón za posledních 330 let nezměnil.

Pomocí virgule nebo podobným způsobem byly vyhledávány nejen zóny pozitivní energie, ale i zvodnělé zóny, protože stavitel hradu pravděpodobně zajišťoval vodní zdroj pro hrad a též našel vhodné místo pod hradem u potoka na zvodnělé zóně a na zónách pozitivní energie pro vyhloubení studánky svatě Zdislavy. Manželka zakladatele hradu Zdislava dosahovala při léčení touto vodou vynikajících výsledků a především za to byla v roce 1995 svatořečena (4). Lidé si dodnes hojně vozí tuto vodu na pití - traduje se, že je léčivá zejména na nemoci očí, ale i na jiné nemoci. V červenci 2009 jsem zde našel zónu pozitivní energie na tomto prameni a přitom jsem prokázal léčivost vody psychotronickou metodou.

Literatura

1. R. Černá, Š. Procházková: Zámek Lemberk. VEGA-L, Nymburk 2006.
2. K. Brotz: Nový typ poruchových zón – geopatogenní zóny. Kniha prošla schvalovacím řízením, ale nevyšla.
3. P. Kozák: Energie krajiny. ArchET, České Budějovice 2005.
4. K. Brotz: Léčivá voda studánky svatě Zdislavy. www.kpufo.cz/wcl/uvod.htm - oddíl Psychotronika v praxi, srpen 2009.
5. T. Durdík: Ilustrovaná encyklopedie českých hradů. Libri, Praha 2000.

Obrázek. Situační mapa průzkumu zón pozitivní energie na zámku (bývalém hradu) Lemberk. Byla použita kopie půdorysu zámku z publikace 1, měřítko 1 : 735.

Vysvětlivky

1. kontura zóny pozitivní energie souvislého objektu zámku
2. zóna pozitivní energie na vertikální přímce
3. linie ley se zjištěnou šířkou v metrech a se zjištěným počtem svislých ploch (siločar)

Vladimír Pokorný

Zemřel náhle v neděli dne 1. listopadu 2009 ve věku 76 let.

Mistrovství od A po Z

Když jsem potkala pana Vladimíra, dýchlo na mne teplo a světlo, vědomého čistého, velmi skromného člověka. Nikdy mne neškolil, přesto jeho přítomnost v mém i jiných životech zapůsobila jistě jako nejlepší univerzita. Tak v ezoterické praxi a podpůrných vědách všeobecně vzdělaného člověka si navždy pamatujete. Uměl také domluvit neprospívající zahradě, pochopil odmítavé, uhýbavé gesto ustupujících stromů, většinou tak symbolické i pro jejich majitele. Pěstoval cizokrajné rostliny, i nějaký ten lektvárek s vlídným, povzbuzujícím slovem na bolístku se vždycky pohotově našel.

Projevoval se statečně, jako opravdový muž činu. Nic nenechával na později ani na potom. Jeho vědomí přítomnosti bylo velmi silné, střelhitě funkční. O svých blízkých hovořil s úctou. Ničeho v životě nelitoval. Dovedl přijmout jiný názor a pohled. Každému dopřával jeho svobodnou vůli.

Okolí technizované doby jeho rytířství také někdy bagatelizovalo, jeho umu vždy zřejmě moc nerozumělo. Viděl navíc do všeho jak do hubené kozy, příslovečně se tomu šibalsky usmíval na znamení, že vážně ví, o čem mluví. Léty a praxí vytrénovaná Intuice ho bezpečně vedla.

Jeho tabulky, připomínající hluboké brázdy, tak prapodivné, jako jsou dosud neprobádané některé zářivé cestičky se symboly zvířat a podivnými tvary, vytesané před věky do kamenů v Nambii, nikdy nelhal. A když k tomu výmluvně zvedl obočí, znamenalo to: opravdu dát si pozor.

Narovnával tise, ale nesmlouvavě důsledně. Mrzelo mne, že ač tak zářivý, veselý a pro své okolí podnětně inspirující člověk - s hlubokým pochopením pro všechno lidské, byl někdy pozemsky i osamocen - přesto se nedal zastrašit ozvěnou prázdnoty ve změti svých pevných kroků na hrubé cestě vydlážděné mnohdy i dost ostrými kameny.

Jeho duše lehce tančila, když se stále odevzdaně usmíval tak, jak zvnitřku promlouvá ke stejným nezdolná víra bojovníka světla.

Když vzal naposledy kyvadlo do rukou, pracoval se stejnou přesností, až se přenesl jinam, branou za prostor a čas do mírové zahrady „navždy“ nejvyšších sfér.

Minulost lékařství a léčitelství v Českých zemích?

Při procházce Prahou mě upoutala nárožní hranolová věž Novoměstské radnice. Ale nebylo to kvůli její výšce 65,6 metrů. I když z ní bylo ve středověku možné vidět daleko za městské hradby. Byla dostavěna v roce 1456. Tedy 8 let po založení Nového Města Pražského králem a císařem Karlem IV. Věž má nyní 221 schodových stupňů. Protože v úvodu se budeme trochu zabývat „střešní“ numerologií, tak na tyto číselné údaje nezapomeňme.

O něco později byla věž opatřena zvonem a kaplí v 1. patře. Protože se za konec středověku považuje rok objevení Ameriky Kryštofem Kolumbem (1492), tak je možné, že radniční „věžová“ kaple ještě stihla středověk. Střecha je o nějaké to století novější, neboť její vnitřní dřevěná část byla zničena požárem. Snad právě proto nám střecha s ochozem věže spolu se schodištěm, znovu dostavěná v letech 1722 až 1725, nabízí několik málo numerologických odkazů. Ony ale stávající generaci už vůbec nic neříkají. I když to je právě střecha, která nás odkazuje na znalosti známé před desítkami tisíci lety. A to až do poznání pravěku. Jak napovídá nadpis článku, tak není jeho smyslem vysvětlovat proč má hřeben střechy nebeskou lucernu se dvěma „hromosvody“ na jeho opačných okrajích. Nebo čtyři pozemské věžičky v každé po pěti průhledech v rozích nad ochozem, jejichž počet koresponduje s počtem schodů ($2+2+1=5$) Proč má ochoz na každé straně věže 7 průzorů; tedy celkem 28? Proč nám numerologicky dává 1456, rok dostavby, také číslo 7 ($1+4+5+6=16=1+6=7$)? Mělo by postačit jenom krátké vysvětlení. Sedmičku si musíme rozdělit na 3+4. Protože tři prvky jsou vesmírné (až božské) a čtyři pozemské.

Přiznávám se, že právě proto mě zprvu zaujala jenom střecha radniční věže. Ale za rohem, tedy ve Vodičkově ulici, jsem narazil na panel, kde bylo uvedeno, že je v prostorech Novoměstské radnice výstava pojmenovaná Minulost lékařství a léčitelství v českých zemích, s podtitulem od středověku do počátku 20. století. Jak jsem se o málo později přesvědčil, tak se, jak na středověké, tak novověké léčitelé a alchymisty, zapomíná daleko rychleji, než na filozofické numerologické odkazy. A to dokonce z doby nedávno minulé. Uvědomil jsem si také, že samotné pojmenování výstavy je zavádějící, protože šamani a léčitelé byli na našem území už před dvaceti šesti tisíci lety (více viz kniha Magická prasíla). To znamená, že by v pojmenování výstavy mělo být léčitelé a lékaři. I když podle Hippokrata (400 let př. n.l.) je úplně jedno jak je pacient léčen. Důležité je, že se uzdravil. Ale tento významný léčitel toto říkal v době, kdy se léčilo pouze přírodními prostředky.

To ale stále nechápou někteří „kostlivci - heřtové“ zabývající se profesionálně lékařováním. Mezi ně dokonce patří tací, kteří učí na lékařských fakultách.

Prohlédněme si většinu panelů, z nichž některé předměty v nich uložené s lékařstvím nesouvisí, proto mohou být považovány za léčitelské. Mezi

oválnými relikviáři, zlatým přívěskem s růžovým korálem a šňůrou červených skleněných korálů-ouročků, či agnůstek (svátostek-malých medailí náboženského charakteru) je představen škapulíř (z lat. Scapulare). Což vlastně škapulíř vůbec, ale vůbec není. Neboť na obrázcích je představen třeba tisk P. Marie škapulířové s hlavou svaté Anastázie. Co to vlastně je škapulíř? Široký pruh látky splývající přes hrudník i přes záda, který nosí příslušníci mnišských řádů. Původně to byl svrchní pracovní šat benediktinských - mnichů. I - laici, patřící ke - třetím řádům a - bratrstvům, nosí na těle pod oblečením zmenšený škapulíř sestávající ze dvou obdélníků látky, splývajících přes hrud a přes záda a spojených dvěma stuhami. Pius X. povolil členům bratrstev nosit místo škapulíře medailonek se svatým obrázkem.

Ve stejném panelu je představen také růženec z klokočí. Tedy semen klokoče kavkazského, rostoucí vzácně také u nás. Člověk neznalý energetického působení některých takových neví, jak zlato, tak korál, stejně jako semena klokočí energii vyzařují. To znamená, že mohou organismus uzdravovat. Stejně jako rostlinné sáčky nošené na krku. Takové byly známy nejenom v indiánských a asijských společenstvích. Ale také v Evropě. Jeden takový měl muž z ledovce Ötzi žijící před 5300 lety. Je písemně doloženo, že byly nošeny také u nás. A to jak ve středověku, tak až novověku. Vidíme, že panel nám, předměty představené v předchozím odstavci, ukazuje pouze jako pověrečné, čili cosi takového co dnes nabízí některým nemocným současná lékařská věda - placebo.

Podíváme se ještě do části dalšího panelu. Tam je třeba nabízen netopýr, prášek z mumii a půlka bezoáru, což je ztvrdlá hmota nacházející se především v žaludcích kozy bezoárové. Ta měla být účinnou látkou působící proti otrávení. Jediný skutečně účinný výstavní předmět rostlinného původu je mumio, což je voskovitá hmota nacházející se vzácně v asijských horách. Tento extrakt, spolu se španělskými muškami, byl velice přesně popsán. Jen nebylo zmíněno, že se mají užívat pouze zelené krovky. Pak by se afrodisiakum nemělo minout účinkem. A to bez vedlejších následků. S nesmírnou drzostí je představeno cosi vydávaného za hromové kameny. Ono se není čemu divit. V některých pramenech jsou vystavené předměty za ně vydávány. Zcela samozřejmě o hromové kameny nejde. Ty jsou totiž neopracované. Skutečné, určitých vlastností, jsem uložil u jednoho známého na vybraném místě na chalupě. Kromě toho, že mu vysušily sklep, tak výrazně snížily možnost zásahu objektu bleskem. Právě tato vlastnost bývávala pravým důvodem pro jejich usazení do objektu.

Výstavní prostor je ve třech místnostech. V úvodní Vám spočine zrak na nočnicích a v posledních na dřevěné vaně obložené dubovým listím. Právě tato část je nejzdařilejší. Nedá se jí nic vytknout nejenom po stránce výtvarné (totéž platí pro ostatní dvě místnosti), ale také obsahově. Protože Vincenz Priessnitz léčitelem vůbec nebyl. Podobně jako bavorský kněz Anton Sebastian Kneipp (1821 – 1897). Oba totiž považovali vodu jako všelék.

Priessnitz prý spatřil v mládí srnu jak si opakovane chodí léčit zranění. Ale jak víme, tak jsou vody živé a mrtvé. A ještě k tomu ani jedna, ať živá nebo mrtvá, nemá stejné účinky. Někde se dozvídáme, že byl zakladatelem přírodního léčitelství německé národnosti. Ale on nebyl léčitelem v pravém smyslu. Prosazoval totiž pouze léčbu prací, čerstvým vzduchem a otužování čistou horskou vodou. Přesně to, co bylo tehdy běžné u většiny obyvatelstva. U lidí, kteří takto zavedený mnoha tisíciletý koloběh života opustili, mohla taková „léčba“ mít jak léčivé, tak devastující účinky. To už za jeho působení věděl zemský fyzik a doktor farmacie Antonín Schnorfeil, který na navěšeném panelu výstavy říká: *Dokud Priessnitz léčil nemocné příkládáním studených obkladů a zábalů na postižená místa, nebo je omýval houbou, šlo o léčbu, která byla známa již odedávna – tedy nic zázračného, nic neobvyklého, nic nového a hlavně nic nebezpečného. Ovšem jeho vlastní metody a postupy nebezpečné jsou!*

Když odcházím z výstavy, tak odcházím s přesvědčením, že žádní léčitelé nebyli a nejsou. Proto připomínám, že jich byla celá řada a kvalitních. Někteří svým věhlasem nepřesáhli hranice místa svého působení, další vyhledávali králové, císařové a prezidenti. Proto uvedu některé z nich. Jako prvního představuji všestranného Prokopa Diviše (1696-1765), vynálezce hromosvodu, který úspěšně léčil elektřinou, zatím co německý lékař Franz Anton Mesmer (1734-1815) léčil magnetismem, léčitel a doktor, který také nikdy neváhal léčit zadarmo. K magnetu ho přivedl dávno mrtvý lékařský

pokušitel a reformátor Paracelsus (1493-1541), který magnet považoval za „krále všech tajemství a za neselhávající léčivo“. Po řadě pokusů Mesmer vytvořil teorii živočišného magnetismu, všeobecně působící prasy, která proudí lidským tělem. Byl to právě on, který podobně jako ti, kteří považovali vodu jako všelék, kdo považoval za všelék magnetismus.

Za všechny léčitele, z doby panování Marie Terezie, (1740-80), uvedu českého „létajícího čaroděje“, či Fausta Jizerských hor Jana Josefa Antonína Eleazer Kittela (1704-1783). Působil v Šumburku, nyní Krásné (část obce Pěňčina). Už jak jeho děd, tak i otec byli ranhojiči. On byl, na rozdíl od nich, skutečným „celostním“ léčitelem, lékařem. Odborně si rozšiřoval vzdělání v Praze. Sám si připravoval léky, rozuměl chirurgii, interní medicíně i očním lékařství, zároveň provozuje vodoléčbu v pramenité vodě nádrže vedle „burgu“.

Měl rozsáhlou praxi, v níž se proslavil nejen svými úspěchy, ale i svým nezištným a obětavým vztahem k pacientům majetným i velice chudým. Při léčení vážně nemocných vkládal na trpící ruce podle biblických pokynů. Jinak to v té době ani nešlo. Protože byl některými „věřícími fanatickými skeptiky“ spojován se spolčením s ďáblem, tak v Krásné postavil krásný kostelík s křížovým půdorysem.

Sluší se velice stručně představit ještě pět dalších významných léčitelů. Z nichž tři se narodili ještě na sklonku 19. století. Prvním je Mikolášek Jan (1889-1974) – diagnózu určoval z lahviček moči. Uzdravil tisíce lidí. Léčil třeba Antonína Zápotockého, kterému zachránil nohu. 29 přesných diagnóz bylo důkladně prověřeno lékařským kolegiem pod kontrolou gestapa. Jenom připomínám, že jasnovidné schopnosti Milana Touška (1927-) byly také ověřované StB. Šéf gestapáckého kolegia o schopnostech pana Mikuláška prohlásil: Tomu nerozumím. Toto je jedinečný jev v celé Evropě! Ale jak víme, tak Mikolášek také předepisoval účinné léčivé čaje. Ty byly „šité na míru“ každému nemocnému.

Další léčitelkou je bába Božena Kamenická narozená v roce 1898. „Paní Kamenické jsme říkali tetinko. Vyprávěla mi, že vlastně nelituje, že medicínu nemohla dodělat. Uměla si rozšířit své výtečné znalosti léčivých účinků bylinek sama. Myslím, že to měla v sobě kdesi hluboko už dávno zakódováno i bez učení,“ říká dnes osmdesátiletý Stanislav Kalibán z Plzně, který s Boženou Kamenickou spolupracoval od roku 1946. „Ohromně jsme si rozuměli. Byla věřící a to, co uměla, byl opravdu boží dar.. Začínala v půl osmé ráno a kromě polední přestávky pracovala až do šesté hodiny odpoledne. Vzala si od pacienta moč, nalila ji do ampule a tu zahřívala nad kahanem. Dívala se, mlčela a tak po pěti deseti minutách začala mluvit. Podrobně popsal zdravotní stav neznámého člověka a poradila mu, jak a jaké léčivé rostliny užívat. Některé směsi bylin si odnášeli pacienti od nás, pro jiné si došli do lékárny.“

Ve stejné době také nedaleko od Plzně - v Sušici - působil i další slavný léčitel - páter Ferda. Do Radnic přijížděli lidé z celého Československa, ale i ze zahraničí. Paní Kamenická měla pacienty ze Spojených

států, z Kanady a nikoho neodmítla. Říkávala prý, že nemá právo odmítnout někoho například kvůli tomu, jak politicky smýšlí. „Jednoho dne přijel za Boženou Kamenickou primář pražské nemocnice,“ vypráví Stanislav Kalibán. „Dal tetince lahvičku s močí a prosil ji o radu, jak zbavit pacienta úporné škytavky. Tetinka se zamyslela a řekla, že pokud onomu muži neseženou lék, tak se do dvou dnů uštká k smrti. Pak přiznala, že bylinky na to nemá, ale lék existuje a dá se sehnat ve Francii. Zčista jasná řekla i přesný název klasického farmaceutického výrobku. Opravdu netuším, jak na to přišla - snad jeden z případů, kdy se projevil její jasnovidné schopnosti. No a z toho škytavého pacienta se vyklubal prezident Ludvík Svoboda,“ říká Stanislav Kalibán. Do jejího domu jezdil pro radu a bylinky také Karel Gott, Josef Kemr atp.

Byl připomenut nejmladší léčitel páter Ferda (1915-1991) byl léčitelem jasnovidným, který dokázal, mimo jiné, stanovit diagnózu pacienta i na vzdálenost stovky kilometrů.. Také on neléčil za úplatu. Tento jasnovidný kněz z ČSSR byl ve své době středem zájmu vědců. V Moskvě jej prověřovala celá skupina, před nimiž uskutečnil některé podivuhodné pokusy. Jeho služeb využíval i kardinál František Tomášek. Daleko mladší Jindřich Paseka (1928-2005) ze Svratouchu. Ten určoval diagnózu pomocí pružiny a léčil tzv. nilským křížem. Přesto za ním chodily tisíce lidí, léčil třeba až do rána a nic za to nechtěl. Byl považován za aktivního křesťana, na jeho pohřbu celebroidal mši arcibiskup Otčenášek.

Všichni mnou jmenovaní by si zasloužili, aby o nich na této výstavě byla alespoň sebemenší zmínka. Ale u nás po „sametové revoluci“ dochází k zajímavému jevu. Zatímco jinde ve světě jsou schopnosti mimořádně vnímavých jedinců nejenom zkoumány a uznávány, ale také všestranně využívány, tak po „sametové revoluci“ se v Česku ruší jediné vysokoškolské pracoviště na VŠCHT založené v roce 1978 profesorem Kahudou.

Výstava se koná pod záštitou radního Magistrátu hl. města Prahy pro zdravotnictví PhDr. Milana Pešáka. K vytvoření výstavy se hrdě přiznávají PhDr. Dana Motyčková CSc., Mgr. Šimon Krýzl a k nejlepší části výstavy se bohužel také hlásí Pavel Linhart. Výstavu v rámci projektu Pražské brány 2009 Felicius; což je obecně prospěšná společnost zabývající se, pod křídly Incheby, především záhadováním. Před samým závěrem si připomeňme některé hluboké myšlenky Prof. MUDr. Jiřího Heřta, DrSc. - místopředsedy klubu skeptiků Sisyfos: *...mezi metodami alternativní medicíny nelze rozlišovat, žádná nesplňuje požadavky na medicínu založenou na důkazech. Pacienti by se proto měli řídit jen a výhradně radou lékařů a měli by respektovat doporučenou terapii včetně životosprávy. Měli by všechny léčitele ignorovat, měli by ignorovat všechny reklamy v médiích, protože nejsou schopni posoudit, zda jde o preparát účinný nebo neúčinný. Neměli by důvěřovat ani lékařům, kteří nabízejí různé formy alternativní medicíny. Lékaři, který nabízí homeopatii, clusterovou medicínu, akupunkturu, biotroniku, kineziologii,*

enzymoterapii, Bachovu léčbu květinami, aromaterapii, Reiki metodu, by se měl pacient vyhnout, právě tak jako by neměl vstupovat do ordinací různých soukromých Homeopatických klinik, center pro celostní medicínu apod.

Není co dodat. Pán je profesor co si myslí, že spapinkal všechnu moudrost světa. Při tom ho ve škole naučili jenom anatomii, něco o funkcích jednotlivých orgánů a jaké má předepisovat prášky. To poslední mu svým nadbíháním usnadňují některé farmaceutické firmy. O psychologii, která má bezpočet vědních oborů, se raději nebudu zmiňovat. Neboť psychologie je věda o duši. Ale o té, tito moderní zdravotníci hmoty, vůbec nic nevědí. Podobně klapkové myšlení, přímo úzce totalitní, má ředitelka kulturního zařízení Prahy 2, ve kterém je výstava pořádána. Připouštím, že jsem se s někým takovým, po více jak čtvrt století práce s lidmi různého založení, vzdělání a zapojení do veřejného života, ještě nesetkal.

Výstava je sice na pohled pěkná, ale léčitelsky vyprahlá, bezobsažná a dokonce i zavádějící. Především z toho důvodu, že cosi takového nemohou dělat lidé, kteří si o léčitelství cosi málo přečetli. A z toho mála i něčemu porozuměli. Což není dokonce ani případ autorů výstavy. Prakticky to znamená, že takový projekt nemohou veřejnosti představovat tací, kteří dále také nevědí, stejně jako lékaři, to základní. A sice, že prasíla je hybnou energetickou silou Vesmíru, zabudovanou ve všem, co se na planetě Zemi nachází. V samé podstatě stejná energie prostupuje také lidským tělem. Vyzařuje mimo něj a vytváří auru. Tu dokonce někteří vidí. V krátkém článku se nemohu ani slovíčkem zmínit o druhé, tentokrát duševní nehmotné části lidského těla. Obvykle se nazývá duší. Její znalost některým léčitelům přísluší. Ale to bychom se dostali k dalšímu světově proslulému a vnímavému hypnologovi a léčiteli Břetislavovi Kafkovi (1891-1967), zakladateli skutečné psychologie nazvané ale parapsychologie. V jednom odstavečku jsem náznakem představil to podstatné. A sice dvě nehmotné části lidského těla, které poznali pravěcí šamani, starověcí mágové a kněží prasíly a duše. Tedy takové, které pozná třeba indická nauka čaker, či tradiční čínské lékařství. Základy obou vznikaly už před desítkami tisíci lety. V dobách kdy současné jakoby lékařování ještě hodně, hodně dlouho nevědělo o světě. Ono totiž od samých počátků, stejně jako dodnes, nepozná obě neviditelné součásti lidského těla. Protože právě od nich se skutečně „šamanské“ léčitelování odvíjí.

Kvůli všem těmto uvedeným důvodům je tato tristuhodná výstava hlubokým hrobem léčitelů v Českých zemích. Což je ke škodě nemalého množství nemocných, se kterými si současná lékařská věda neví rady. Prasíla (čchi, prána, ki, archea, éter, od atp.) je samou podstatou života. Prasíla prostupuje (proudí) v určité struktuře lidským tělem. A právě porucha tohoto proudění způsobuje onemocnění, podobně jako ostatních živých organismů.. Správný léčitel, a to je podstatné, na rozdíl od lékařů, odstraňuje příčiny chorob. Z tohoto jednoznačně vyplývá, že lékařina se pouze pokouší, někdy lépe,

jindy hůře, likvidovat jejich důsledky. Je to vlastně, pokud vynechám chirurgii, takové přístipkaření lidského těla. Připouštím, že se léčitelováním přizivuje celá řada šarlatánů. Poznal jsem jednoho takového. Tento důstojně vyhlížející stařec dodržoval správnou životosprávu a přečetl si dvě knížечky. Jednu o léčitelování a druhou o léčivých rostlinách. A prodává moudra. Jsou hordy dalších, mnohdy také horších, kteří také přeceňují své znalosti, nebo schopnosti, nebo jsou mazanými podvodníky, kteří „nemají ani páru“ o mimořádných schopnostech vnímavých jedinců.

Závěrem mně dovoluňte poděkovat všem jmenovaným průkopníkům léčitelství prasíly a duše, a to až světově proslulým a u nás téměř neznámým, stejně jako celé řadě dalších, kteří mají, spolu se mnou, to štěstí, že mohou objevovat objevené; a to už před mnoha tisíci lety. To znamená objevovat známé všem starobylým společenstvím celého světa, neznámé ctihodným vědeckým společenstvím celého světa. Což představuji ve svých knihách o prasíle.

První kniha Zpověď druida je trilogii pojednávající především o energetických liniích (dračích žilách) prostupujících zemským povrchem, některých menhirů a zajímavých staveb na ně napojených. Magická prasíla odhaluje mimo jiné tajemství prasíly přírodnin a předmětů (např.: torques, anch) využívajících fyzikálních vlastností prasíly, poukazuje na nauky prasíly, kterými jsou např. feng-šuej či jóga, odhaluje tajemství (samou podstatu) kabaly. Hledání prasíly je třetí knihou představující, spolu s celou řadou dalších, tajemství menhirů a pyramid. Cyklus uzavírá dvoudílná kniha Tajemství prasíly. V první knize Zapomínání je představena mumie, mimo celé řady nových poznatků, která potvrdila „poltergeistem“ moje závěry, které říkají, že tyto jevy patří mezi energetické - fyzikální. Pátou knihou základního cyklu o prasíle je Zjevování, kde se dobereme, jak vysvětlení podstaty proutkaření, tak konkrétního fyzikálního představení prasíly.

*Jan Johann Jaroslav Miška,
březen 2010*

SPIRITUALITA A SENZIBILITA

Psychoenergetické jevy ať vědomě vyvolané člověkem nebo spontánní (volní) jsou vždy spojeny s jeho senzibilitou. Čím je senzibilita větší, tím je účinek psychoenergetických jevů mohutnější. Zdá se, že by bylo výhodné, aby se člověk neustále snažil o prohlubování senzibility. Ale pozor. Zvýšená senzibilita přináší sebou zesílení všech přijímaných podnětů zvenčí, a to jak pozitivních, tak negativních. To ovlivňuje psychiku člověka. Mnohdy pozitivní podněty může vnímat až euforicky, kdežto negativní zase až depresivně. Nejlepší by bylo, kdyby člověk mohl pro některé činnosti senzibilitu zvyšovat a naopak pro některé senzibilitu tlumit. Bohužel skutečnost je jiná. Zkušenost ukazuje, že senzibilitu jsme schopni zvyšovat třeba mentálními cvičeními, avšak

dosaženou snižovat nejsme schopni. Tato skutečnost je potvrzena význačnými psychology, psychiatry i neurology. Ani biopraktici nejsou schopni snižovat senzibilitu. Pokud se o to pokouší konvenční medicína pomocí farmak, většinou to ovlivňuje osobnost člověka. Výstražnými příklady tak mohou být případy adolescentů, pokud se nacházejí v místech, kde se objeví psychokinetické jevy „hromotluckého významu“. Protože věda nezná vysvětlení těchto jevů, velice často se uchyluje k jejich vysvětlení tak, že za vše může adolescent. Takto často vysvětloval tyto jevy Dr. Zdeněk Rejda na základě popisu podobného jevu v městě Rosenheimu uveřejněném v knize Telepatie a jasnovidnost z roku 1970. Tehdy ani pracovníci revizního odboru Městských podniků Rosenheimu ani vědečtí pracovníci z Ústavu Maxe Plancka nedokázali vysvětlit příčinu tohoto jevu. Na rozdíl od postojů našich vědců-sysifovců, kteří považují podobné jevy za podvod nebo snahu se zviditelňovat, tito pracovníci konstatovali, že tyto úkazy musí způsobovat síly, technikům až dosud neznámé, u nichž není definován ani jejich druh, ani velikost ani směr jejich působení a že to musí být energie, které se vymykají nejen zjištění pomocí technického měření, nýbrž i našim smyslům.

Vraťme se ale zpět k senzibilitě a spiritualitě. Většina senzibilních lidí, kteří si uvědomují své psychoenergetické schopnosti, chce pomáhat. Proto se snaží o prohlubování svých schopností. A v tomto případě je i potřebné, aby prohlubovali vlastní spiritualitu, aby byli schopni se uchránit před negativními dopady jak své psychické lability, tak negativními energiemi, kterými působí klient na senzibila. Jak toho dosáhnout? Osobně nepovažuji za nejvhodnější prohlubovat svoji spiritualitu v kostelech nebo meditačními cvičeními, ale změnou životního stylu v běžném životě. Jedná se o vnitřní proměnu, ne okázalou pro veřejnost. Množství duchovní literatury na pultech knihkupectví, většinou napsané na základě vlastních prožitků, svědčí spíše o okázalosti než o pokoře, která by měla doprovázet vnitřní proměnu.

Uvědomování si a následně i prohlubování spirituality senzibila považuji za velice potřebné, protože osobní zkušenost může senzibil plně uplatnit při radách klientovi. Je třeba si uvědomit, že spiritualita chrání senzibila a klientovi pomáhá rozvinout vnitřní síly a upravit životní styl k obnovení vnitřní i vnější harmonie. Jak se spiritualita projevuje v běžném životě? Myslím, že hlavním znakem rozvinuté spirituality je to, jak senzibil a i klient umí překonávat obavy a strach. Nejedná se o úlek nebo krátkodobý strach, ale dlouhodobý nebo dokonce trvalý strach z něčeho. Především jsou to nemoci, při kterých bolesti nebo vědomí ohrožení života plně ovládají negativně mysl člověka. Ale jsou to i jiné problémy v osobním životě, v práci nebo události jinak ohrožující život, které v člověku tento patologický strach vyvolávají. Řada významných senzibilů prošla podobnými událostmi a dokázala toto nebezpečí zvládnout a právě na jejich zkušenostech poznáváme, že negativní dopady strachu lze překonat. Současně se ukazuje, že člověk je schopen rozvinout vnitřní síly nejen pro překonání vlastních problémů,

ale i pro pomoc druhým. Příkladem nám může být pan Bedřich Kočí, který takovouto proměnu popisuje v autobiografii „O duchovní léčbě“. Mezi takovéto osobnosti patřil i páter Ferda nebo pan Paseka. Ale i v řadách Psychoenergetické laboratoře jich byla celá řada, u kterých se rozvinuly jejich schopnosti na základě pozitivního zvládnutí událostí, při kterých byl ohrožen jejich život.

Je třeba si uvědomit několik základních znalostí o tom, jak strach ovlivňuje člověka. V prvé řadě strach vnitřně ladí do negace a tím otvírá cestu všem negativním energiím z vnějšku a znemožňuje pozitivním energiím obnovovat vnitřní i vnější harmonii. Dále je nutno si uvědomit, že každá lidská myšlenka je tvůrčí a má velkou účinnost. Je známo, že člověk je schopen si vyvolat myšlenkou jakoukoliv nemoc, které se bojí. Toto by si měli uvědomovat senzibilové a nepomáhat nemocným, jejichž nemocí se bojí. Strach je spojen vždy s negativními myšlenkami a proto je ho možno považovat za největšího nepřítele člověka. V knize W. Trine „V souzvuku s nekonečnem“ je k této problematice uveřejněn tento text:

Z Bagdádu odchází poutník a na cestě potkává Smrt. Ptá se ji – „kam jdeš a co máš v úmyslu“. Smrt odpovídá – „jdu do Bagdádu zabít 5.000 lidí“. Každý z nich jde svou cestou. Při návratu do Bagdádu poutník potkává odcházející Smrt a klade jí otázku – „řekla si, že zabiješ 5.000 lidí a tys jich zabila 50.000“. Smrt odpovídá – „zabila jsem jenom 1.000 lidí, ty ostatní zabil strach.“

Celý text je sice nadsázka, bohužel ale pravdivá.

Většinou člověk, který je ovládán takovýmto patologickým strachem, hledá pomoc. Nevěří totiž, že svými silami je schopen strach zvládnout, protož se následně projevují další zdravotní a psychické problémy. Hledá pomoc u lékaře, léčitele, duchovních i jiných přátel. Z tohoto okruhu může biopraktik většinou poskytnout účinnou pomoc. Nejenže svým působením ovlivňuje fyzické tělo, ale také psychiku. A když svoje působení vhodně doplňuje radami k nastolení vhodného životního stylu a hlavně, když se mu podaří posílit spiritualitu klienta, velice účinně může zeslabit klientův strach a posílit v něm víru ve vlastní síly ke zvládnutí problému, který byl původcem jeho patologického strachu. Je třeba si uvědomit, že biopraktik harmonizuje energetický systém klienta, přičemž ve většině případů dochází k okamžitým pozitivním pocitům – zmírňování bolestí, napětí, pocity ulehčení a úlevy. Toto je základ posílení víry klienta v úspěšné řešení.

Dalším znakem, že člověk prohloubil svoji spiritualitu, je jeho postoj k problémům a k jejich řešení. Obecně možno problém hodnotit jako zlo. Ale je ho možno považovat, že obsahuje i něco pozitivního – viz přísloví „v každém zlu je i něco dobrého“. Problémy jsou součástí lidského života, mnozí je považují za tvrdou školu života. Na základě svých zkušeností doporučuji při řešení problémů tento postup.

Pokud mohu problém řešit, tzn. mám na to ho řešit, mám ho řešit. Protože když to neudělám, přišť přijde další problém, ale závažnější.

Pokud problém nemohu řešit, doporučuji se stát pouze pozorovatelem následného řešení. Mnoho lidí si neuvědomuje, že i když do řešení nevstupují, přesto se problém řeší. A mnohdy je to lepší, než když člověk řeší problém za každou cenu. Nevhodným řešením problému se může způsobit více škody než užítku.

Dále bych upozornil na časté chyby lidí, kterými je stahování (řešení problémů za druhé) problémů na sebe. Tento nešvar se velice často vyskytuje u rodičů. Většinou si neuvědomují, jak svým dětem přitom škodí. S vyřešením každého problému se totiž řešitel stává moudřejším a je schopen úspěšně a v klidu do budoucna řešit problémy závažnější. Pokud se člověk nenaučí řešit malé problémy, může ho potom velký problém srazit na kolena.

Vyskytuje se též množství případů, kdy člověk v dobré víře nabízí řešení druhým (formou „dobrých“ rad). Upozorňuji na možný dopad toho, když řešení nevyjde tak, jak by si to ten, komu je rada určena, přál. Doporučuji: radte pouze tehdy, jste-li o radu požádáni. A i v tomto případě rádčům doporučuji říci: já bych to udělal takto. Je třeba si uvědomit, že nutno ponechat odpovědnost tomu, kdo je odpovědný za řešení.

Na závěr k problémům. Pokud máte na řešení, řešte ho. Nebojte se dělat chyby, ale neopakujte je. Pokud nevíte jak problém řešit, poproste o pomoc nebo ho dokonce předejte k řešení vyšším sférám (pokud jste nevěřící, hoďte ho za hlavu) a staňte se pozorovateli řešení. V každém případě při řešení neškodte druhým, vyvarujte se i špatných myšlenek a přání.

Při hodnocení spirituality člověka vždy dojdeme k posuzování jeho soucítění s trpícími. Obecně se říká, že máme mít rádi lidi. Toto slyšíme velice často od etiků, moralistů, filosofů, duchovně založených lidí a i skoro na všech shromážděních sloužících k duchovnímu rozvoji účastníků. Čeština používá pro tento účel slova soucit a soucítění. Jaký je mezi nimi rozdíl?

Snad to nejlépe vysvětlím na dvou případech.

V prvním případě použiji slov anglického duchovního léčitele. Říká: „často mi lidé vyprávěli, že v přítomnosti nemocných udělali tuto zkušenost: na základě vnitřního nutkání položili ruce na nemocnou část těla, čímž bolesti a jiné symptomy neduhu zmizely nebo se zmenšily.“ Myslím, že už není co vysvětlovat k pojmu soucítění.

Pokud do vztahu k trpícímu vstupuje rozum, mluvíme spíše o soucitu. A zde už průběh vztahu nemusí probíhat takovým způsobem, jak to popisuje léčitel z Anglie. V rámci Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha jsme jeden den v týdnu věnovali pro působení na nemocné. Tehdy mezi námi byla paní Z. Tato paní chtěla pomáhat každému trpícímu, kterého uviděla, a také je posílala za námi. Bez rozdílu, zda dotýčný pomoc žádal anebo byl pro ni připraven. Bývali jsme překvapeni jak my, tak často i ten, který za námi přišel. Kdyby u paní Z. převládalo soucítění, tak by buď sama mohla pomoci nebo

by posílala k nám ty, kteří byli připraveni pomoc senzibilů přijmout. Je samozřejmé, že každý trpící, když nedokáže svůj problém zvládnout sám, hledá pomoc. Ale pokud je přesvědčen, že mu může pomoci jenom věda (rozum) nebo konvenční medicína, senzibil nemá šanci. I když utrpení klienta je obrovské. Senzibil má však být připraven ku pomoci, až trpící dojde k názoru: „já k tomu senzibilovi půjdu, třeba mi pomůže“.

Zatím dosavadní řádky byly určeny jak senzibilům (biopraktikům), tak i klientům. Následující jsou určeny senzibilům (biopraktikům). Velice často bývá kladena otázka, zda senzibil má vždy pomáhat trpícímu, když je o pomoc požádán. Protože základem pomoci je energetické harmonizování klienta, zdálo by se, že to tak má být. Jsou však některá omezení, která to znemožňují a která nedovolují postupovat, jak to mají lékaři zákonem stanoveno, tj. mají pomáhat vždy.

Za prve jsou to problémy, které se bojí senzibil řešit. V žádném případě by neměl energeticky (radami ano) pomáhat klientovi, který má zdravotní potíže (nemoc), ze které má senzibil veliký strach. Většinou strach bývá překonáván postupným získáváním zkušeností a nabýváním přesvědčení, že jeho fyzické tělo je schopno problém zvládnout. Z toho vyplývá, že začínající senzibil by měl být kritický ke svým schopnostem a pomáhat řešit problémy snažší.

Za druhé bych byl velice opatrný pokud se jedná o psychické problémy. Jedná-li se o problémy spojené s velkým pracovním zatížením fyzickým nebo duševním, biopraktik může dosáhnout velmi dobrých výsledků. Klienti pomoc vnímají jako úlevu, vyprázdnění hlavy či odstranění bolestí hlavy. Pokud se jedná o duševní nemoci (různé typy mánií) raději bych se působení vyhnul. Biopraktik ovlivňuje klienta energeticky a proto při duševních chorobách lze velice těžko předvídat jeho možnou reakci. Pokud je biopraktik o pomoc žádán, doporučil bych působení nejlépe ve spolupráci s lékařem nebo za přítomnosti pomocníka ve funkci svědka.

Poslední řádky jsou věnovány jak senzibilům, tak klientům. Jedná se o posilování víry. Nejedná se o víru v duchovní svět, jeho bytosti a v Boha, i když tito věřící mohou mít v běžném životě ulehčeno řešení problémů, protože na toto řešení nejsou sami. Jedná se o obecnou víru v to, co dělám, že je správné. V čem je největší síla víry – v překonávání strachu a obav, v posilování vlastních schopností i vnitřních sil. Víra zklidňuje člověka v práci, umožňuje mu nacházet snadněji řešení. Zkrátka – s vírou, že to, co dělám je správné, je život snazší.

Ale pozor. Nejedná se o slepou víru, ale o víru, která je potvrzena zkušenostmi.

Ing. Vlastimil Bažant

Sdružení Czech Handicap

512 63 Ktová 42, pošta Rovensko pod Troskami

Sdružení, zaměřené na služby
pro zdravotně postižené
občany a seniory

Rezervace termínu
a objednávky pobytů:
tel.: 608 739 953
e-mail: sedlacek-jir@seznam.cz

V krásném prostředí Českého ráje nabízí sdružení Czech Handicap ubytování a stravování pro skupiny dětí, mládeže, ozdravné pobyty, pořádání táborů, školení, seminářů, rekondičních pobytů pro seniory, firemní akce a pro skupiny handicapovaných osob s programem na klíč.

Přehled akcí ČEPES v druhém pololetí 2010

Přednášky a setkání

6.10.2010	17:00	Setkání k výměně zkušeností a názorů
3.11.2010	17:00	Setkání k výměně zkušeností a názorů
8.12.2010	17:00	Poslední setkání

Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES, telefon 221 082 252, na www.cepes.cz, e-mail: bazant.cepes@seznam.cz, hotzky.jiri@volny.cz. Vstupné 60,- Kč.

Kurzy

Setkání zájemců o práci s virguli, kyvadlem a ostatními telestetickými pomůckami spojené s praktickým cvičením v Praze.

Termín setkání 3.9. – 5.9.2010.

Kurz je vhodný nejen pro začátečníky. Poskytne informace k vyhledávání podzemních vodních zdrojů, zón ovlivňujících nepříznivě lidské zdraví, důlních děl svislých i horizontálních, podzemních chodeb vzniklých lidskou činností a dutin přírodním charakteru. Dá vám poznat rozličné druhy virgulí, způsoby jejich používání a přesvědčíte se o vlastních schopnostech. Dostane se vám podstatných informací vztahujících se ke geologické stavbě země a tedy i ke geoanomáliím ovlivňujících lidské zdraví a ke kosmoanomáliím a k různým možnostem výskytu podzemních vodních zdrojů.

Dá Vám možnost poznat rozličné druhy kyvadel, způsoby jejich používání a přesvědčíte se o vlastních schopnostech.

Kurz vede, organizačně i obsahově zajišťuje Antonín Fiurášek a Josef Novotný. Začíná v pátek v 17:00 hod. a končí v neděli ve 16:00 hod.

Přihlášku uskutečňujte písemně, telefonicky nebo pomocí e-mailu. V přihlášce uvádějte vždy svoji adresu a zda žádáte o zajištění ubytování.

Víkendové kurzy jako součásti odborného školení biopraktiků

Vedení ČEPES předpokládá, že během prvního pololetí budou schváleny kvalifikační a hodnotící standardy s nezbytnou učební odbornou osnovou pro dílčí kvalifikaci biopraktiků. Jakmile dojde ke schválení, počítáme se zahájením odborného školení. Toto zabere podle našeho předpokladu tři víkendová soustředění.

Dotazy na všechny kurzy vám budou zodpovězeny na následující adrese:

Česká psychoenergetická společnost

Ing. Bažant Vlastimil

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

mobil: 723 491 987, tel.: 221 082 252, e-mail: bazant.cepes@seznam.cz

Poskytování bioenergetických služeb a zajišťování pulsní magnetoterapie

ČEPES zájemcům zabezpečuje poskytnutí těchto služeb. Služby slouží k posílení imunitního systému, regeneračních schopností organismu, odstraňování všech druhů únavy, zmírňování bolestí, zlepšení hybnosti a harmonizování fyzických i psychických sil klienta. Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9:00 do 18:00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem: bazant.cepes@seznam.cz.

Předvánoční setkání členů a přátel ČEPES

Bývá poslední akcí v roce. Uskuteční se 4.12.2010 v době od 9.00 do 16.00 hodna Novotného lávce 5, Praha 1 v budově ČSVTS.

Česká psychoenergetická společnost ČEPES

**Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz**

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz